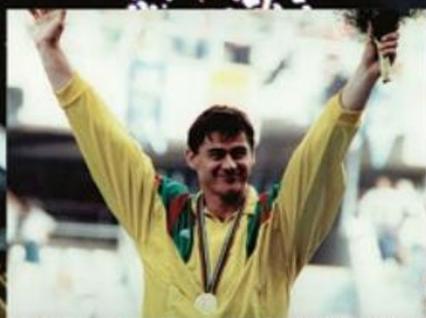

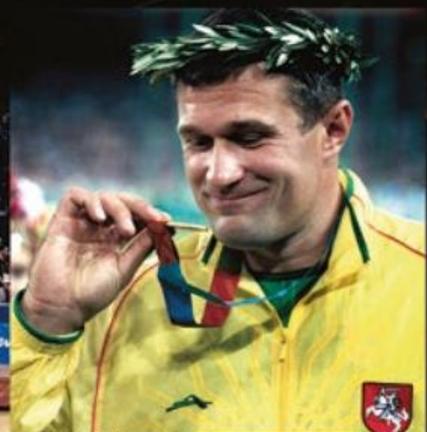
OLIMPINĖ PANORAMA

2018 m. lapkritis Nr. 11 (111)

LIETUVA
OLYMPIC RINGS
30
METŲ

**LIETUVOS
TAUTINIAM
OLIMPINIAM
KOMITETUI**

**EURO
JACKPOT**

LAIMĖK IKI

9 1 0

MILIJONŲ EURŲ

TURINYS

5

SKAITYTOJAMS

LTOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

PREZIDENTAS

OLIMPINIAME – LYG SAVO NAMUOSE

9

„FAIR PLAY“ LAUREATAI

SENJORAS PROFESORIUS – VIS DAR
TRENERIS

10

ĮSTATYMAS

JAU SAVAIME LAIMĖJIMAS

12

POSĖDŽIAI

PATVIRTINTI OLIMPINĖS RINKTINĖS
KANDIDATŲ SĄRAŠAI

14

OLIMPINĖ KANDIDATĖ

TRENERIŲ RANKOSE – TREKO TALENTAS

16

JAUNIMO ŽAIDYNĖS

IRKLAVIMO TIESIOJI SU POSŪKIU

18

ŽVILGSNIS

OLIMPINIŲ BUENOS AIRIŲ AIDAI

20

ČEMPIONĖ

KAUNAS GERIAU NEI AMERIKA

22

EUROPOS TRADICIJOS

KLAIPĖDA TAMPA SPORTO MIESTU

25

APDOVANOJIMAI

Į PAMOKAS RAGINTI NEREIKIA

26

OLIMPINĖ SAVAITĖ

VITAMINAS TŪKSTANČIAMS PRADINUKŲ

28

OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJA

IR PASIGYRĖ, IR PAVYDĖJO

30

LTOK 30-MEČIUI

PRISIMINIMAI VĒL GYVI

31

„LTEAM“ APDOVANOJIMAI

TRADICINIAI RINKIMAI

32

KRONIKA

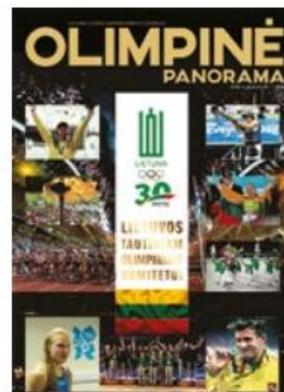
LTOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

SPORTO KINAS

EKRA NUOSE – JAUDINANČIOS ISTORIJS

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 11 (111), 2018 m.

VIRŠĖLYJE

Lietuvos tautiniam olimpiniam
komitetui – 30 metų

LTOK plakatas

REDAKTORIUS

Bronius Čekanauskas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė
Inga Jarmalaitė
Bronius Čekanauskas
Lina Daugėlaitė
Algis Balsys
Gediminas Pilaitis
Gedas Saročka

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Kipras Štreimikis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

SPAUSDINA

„Lietuvos ryto“ spaustuvė

TIRAŽAS

4000 egz.
ISSN 1648-6331
Online ISSN 2351-5899Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

VISOS
LIETUVOS
KOMANDA

LTEAM APDOVANOJIMAI

*Kas nugalės, priklauso ir nuo Tavęs!
Balsuokite www.lrytas.lt*

2018

GRUODŽIO 20 D., 19:00
„COMPENSA“ KONCERTŲ SALĖ, VILNIUS

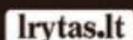
www.lteam.lt

ORGANIZATORIUS

PARTNERIAI

RĖMĖJAI

impuls

MAXIMA

D.Gudzinevičiūtė,
M.Paškevičius ir šių
metų „Fair play“
apdovanojimų
laureatė tekvondo
kovotoja
K.Tvaronavičiūtė

DRAŠA, KILNUMAS, RŪPESTINGUMAS

DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTĖ

Ore tvyro šventinė nuotaika. Vyksta geriausių metų sportininkų rinkimai, artėja Kalėdos, Naujieji metai. Bet dar labiau artėja Lietuvos tautinio olimpinio komiteto gimtadienis. Gruodžio 11 dieną sukaks 30 metų nuo to momento, kai susirinkę 477 ambicingi, patriotiškai nusiteikę asmenys trispalvės fone paskelbė atkuriantys Lietuvos tautinį olimpinį komitetą. Jie rizikavo savo ateitimi, tačiau širdys įveikė sistemą. Lietuva dar nebuvo paskelbusi nepriklausomybės, bet Lietuvos tautinį olimpinį komitetą jau turėjo. LTOK tapo pirmąja organizacija Lietuvoje, atsiskyrusia nuo Sovietų Sąjungos. Drašu, tiesa?

LTOK atkūrė žmonės bus pagerbti gruodžio 11-ąją. Jiems pirmiesiems parodysime baigiamą kurti LTOK 30-mečiui skirtą filmą. Kiekvieno laukia simbolinis garbingas apdovanojimas. Tuos, kurių su mumis nebėra, aplankėme per Vėlines. Visi 477 verti pagarbos ir visi jie turi būti pagerbti.

Pagarbos verti ir ką tik Lietuvos sporto „Fair play“ apdovanojimus atsiėmę žmonės bei organizacijos. Drauge su Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentu Mariumi Paškevičiumi šiemet jų apdovanojime rekordiškai daug – net penkis. Kodėl svarbus kilnus elgesys sporte? Be jo sportas taptų tik įrankiu stipresniam, greitesniam ar tikslesniam išaiškinti nebūtinai abiem besivaržančioms pusėms lygiomis aplinkybėmis. Kilnus elgesys yra vertybė. Tai daugiau nei taisyklių laikymasis, o kartais ir svarbiau nei medalis.

Savo uždirbtus medalius, tiksliau, prizus, lapkričio mėnesį atsiėmė geriausi Lietuvos kūno kultūros pedagogai ir ikimokyklinių įstaigų ugdytojai. Buvo malonu matyti tuos žmones, kurie rūpinasi mažiausių ir jau ūgtelėjusių visuomenės narių gyvenimu, sveikų įpročių ugdymu, olimpinėmis vertybėmis. Pedagogai įvertinti ne vien už pergales sporto varžybose, bet ir už aktyvumą organizuojant renginius, inovatyvių metodų taikymą, darbą su ugdymo įstaigų bendruomenėmis.

Nuoširdžiai džiaugiuosi nauju bendru Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo ministerijų bei LTOK projektu „Olimpinė savaitė“. Pradinukams skirtas projektas sulaukė neįtikėtina gerų atsiliepimų. 92 proc. dalyvavusiųjų projektą įvertino gerai arba labai gerai, 99 proc. ataskaitas pateikusių pedagogų išreiškė norą tokiame projekte dalyvauti ir kitais metais. Gauti atsiliepimai ir skaičiai įpareigoja kitąmet organizuoti ilgesnės trukmės projektą ir sukurti ilgalaikę jo programą.

O pabaigai – vėl apie šventes. Lapkritį Ispanijoje vykusiame Europos olimpinio komiteto (EOK) Vykdomojo komiteto posėdyje ir generalinėje asamblėjoje EOK prezidentas Janezas Kocijančičius pasveikino mane tapus Tarptautinio olimpinio komiteto nare. Tai nėra mano asmeninis nuopelnas – tai dar vienas Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, Lietuvos ir viso Baltijos regiono įvertinimas.

Šventės artėja. Būkime laimingi!

D. Gudžinevičiūtė

”

**LIETUVA DAR
NEBUVO PASKELBUSI
NEPRIKLAUSOMYBĖS,
BET LIETUVOS TAUTINĮ
OLIMPINĮ KOMITETĄ
JAU TURĖJO. LTOK
TAPO PIRMAJA
ORGANIZACIJA
LIETUVOJE,
ATSISKYRUSIA NUO
SOVIETŲ SĄJUNGOS.**

OLIMPINIAME – LYG SAVO NAMUOSE

PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS: „LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ATKŪRIMAS – MILŽINIŠKAS IR ATMINTINAS ŽINGSNIS MŪSŲ GYVENIME, VERTAS NE TIK PAMINĖJIMO, BET IR ILGIEMS LAIKAMS PAGARBOS BEI PASIDIDŽIAVIMO.“

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Alfredo Pliadžio nuotr.

2001 m. V. Adamkus Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino antrojo laipsnio ordinu apdovanojo Sidnėjaus olimpinę čempionę D. Gudžinevičiūtę

Dvi kadencijas šaliai vadovavęs prezidentas Valdas Adamkus glaudžiai susijęs su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Jis buvo prie jo atkūrimo ištakų, padėjo, kad LTOK taptų Tarptautinio olimpinio komiteto nariu. Prieš patenkant į tarptautinę olimpinę šeimą ir aptariant su tuo susijusius įvairius klausimus buvo prašoma V. Adamkaus pagalbos, remiamasi vakarietiška jo mąstysena. Jis kartu su visa išeivija rėmė LTOK savo aukomis, nes tuo metu Lietuvoje buvo didelis pinigų stygius.

„Tai, ką dariau, visuose Lietuvos tautinio olimpinio komiteto darbuose buvo mažas trupinys. Bet jeigu nors vienu centimetru padėjau priartėti prie pripažinimo, manau, kad savo jėga galiu didžiuotis“, – kuklinasi V. Adamkus.

Artimi ryšiai su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu nenutrūko ir vėliau, V. Adamkui tapus šalies prezidentu, bei išliko iki šių dienų. Dalyvaudamas įvairiuose LTOK renginiuose jis dažnai taria sveikinimo žodžius. Ne sykį esa-

me girdėję: „Kreipiuosi į jus kaip į savo šeimos narius. Tikrai džiaugiuosi būdamas čia, nes jaučiuosi kaip namie.“

Gerbiamas prezidente, dar gyvendamas Amerikoje daug prisidėjote ir rėmėte siekį, kad būtų atkurtas Lietuvos tautinis olimpinis komitetas. Amerikos lietuvių sporto vadovybės vardu išsiuntėte laišką tuomečiam TOK prezidentui Juanui Antonio Samaranchui. Ką jame rašėte, kokius pagrindinius argumentus išdėstėte? Ar tikėjotės, kad LTOK taps visateisiu TOK nariu?

Pirmieji olimpinio judėjimo žingsniai Lietuvoje prasidėjo 1924-aisiais. Nespėjome įsitvirtinti, vėliau mūsų valstybė žlugo, o su ja ir sportinis gyvenimas. Lietuvos sportininkai pasaulinėje arenoje išgarsėjo tik sovietiniais laikais, deja, atstovaudami svetimai valstybei. Bet ir tuo reikia pasidžiaugti, nes lietuviai pasiekė išties didelį meistriskumą.

Tačiau mūsų visų tikslas buvo Lietuvą vėl sugrąžinti į tarptautinį olimpinį sąjūdį. Labai džiugu, kad tai įvyko

mūsų šaliai atgavus nepriklausomybę. Lietuvos tautinis olimpinis komitetas buvo atkurtas netgi anksčiau, nei Lietuva paskelbė nepriklausomybę. Didžiuojuosi mūsų sporto vadovais, kurių ryžtingi veiksmai buvo apvainikuoti tokia didele sėkme. Tuo metu gyvenau už Lietuvos ribų, bet su jais kontaktavau ir palaikiau artimus ryšius. Džiaugiuosi, kad šiek tiek galėjau prisidėti prie tų darbų, kurių jie ėmėsi atkurdami LTOK.

Man labai rūpėjo LTOK pradėti žygiai gauti tarptautinį TOK pripažinimą. Amerikos lietuvių bendruomenės vardu parašiau laišką TOK prezidentui J. A. Samaranchui, akcentavau olimpinę dvasią, kad būnant sportinėje šeimoje visų svajonė yra dalyvauti olimpinėse žaidynėse. Gavau lygiai tokį patį atsakymą, kokį ir komiteto atkūrimo iniciatoriai, vykę į TOK būstinę. Atseit olimpinė šeima nėra tautinė grupė, bet valstybė. O Lietuvos valstybės tuo metu dar nebuvo, ji neegzistavo. Tai buvo logiškas TOK prezidento atsakymas, su tuo teko sutikti ir palaukti 1990-ųjų, kai buvo paskelbta Lietuvos nepriklausomybė.

Nors mūsų pirmieji bandymai buvo nesėkmingi, tačiau prasidėjus Persitvarkymo sąjūdžiui buvome pirmieji, kurie pasiekė savo tikslą. Mes nelaukėme TOK pripažinimo ir priėmimo į jų šeimą, paskelbėme apie Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrimą ir tuo galime didžiuotis. Tai milžiniškas ir atmintinas žingsnis, vertas ne tik paminėjimo, bet ir ilgai laukiamas pagarbos bei pasididžiavimo. Šiandieną mano didžiausia pagarba milžinišką darbą nuveikusiems Artūriui Poviliūnui, Kazimierui Motiekai, jų talkininkams, kurių dėka buvo atkurtas LTOK ir vėl sugrįžta į tarptautinę olimpinę šeimą.

Šiomet jau švenčiame LTOK atkūrimo 30-metį, lenkiuosi prieš sporto organizatorius, dėkoju už jų prasmingą

iniciatyvą. Sulauktas pripažinimas ir sugrįžimas į tarptautinę olimpinę šeimą pasiteisino jau nuo pačių pirmųjų olimpių žaidynių, kuriose dalyvavo Lietuvos sportininkai. 1992 m. Barcelonoje disko metikas Romas Ubartas tapo olimpinio čempionu, bronzos medalius laimėjo Lietuvos krepšininkai.

Atkūrus Lietuvos tautinį olimpinį komitetą tapote LTOK įgaliotiniu Šiaurės Amerikoje, o vėliau ir visoje Amerikoje. Jums, žinoma, ši misija nebuvo didelė staigmena, nes dar sovietmečiu reikšmingai padėjote Lietuvos sportininkams ir komandoms. Ar daug darbų teko tapus oficialiu LTOK atstovu JAV?

Tikrai nebuvo didelė staigmena, kad man buvo patikėtos šios pareigos. Palaikiau glaudžius ryšius su tuomečiu LTOK prezidentu A.Poviliūnu, domėjausi Lietuvos sportiniu gyvenimu. Šis mano įsitraukimas buvo natūralus. Su visomis Lietuvos sportinėmis delegacijomis, kurios atvykdavo į Ameriką, turėjome tiesioginius kontaktus. Bendradarbiavome, planavome, kokie turi būti tolesni žingsniai. Tikrai pasijutau visateisiu tos šeimos nariu. Kontaktavome ir su kai kuriomis Amerikos sportinėmis organizacijomis, su jomis supažindindavome atvykusius Lietuvos atstovus. Sportinis judėjimas tapo labiau organizuotas. Net ir iš TOK nesulaukus oficialaus statuso visais požiūriais prasidėjo olimpinis sąjūdis. Darbas man buvo malonus, ne kasdieninis, o proginis.

Į Ameriką pradėjo važinėti įvairios Lietuvos komandos ir sportininkai, kurie neapsieidavo be jūsų pagalbos. Kaip jausdavotės, kai naktį jus prikeldavo tokio pobūdžio skambučiai: „Mes jau Čikagoje, padėkite...“

Tai manęs negąsdino. Puikiai supratau tas komandas ir sportininkus. Tuo metu mano pats didžiausias rūpestis buvo, kaip patenkinti jų pageidavimus. Turėjau galimybę truputį plačiau išėiti iš uždaro lietuvių bendruomenės, todėl darbas nebuvo komplikuoatas, nors kelių dienų prireikdavo šiems reikalams sutvarkyti. Viską dariau nuoširdžiai ir buvo nesvarbu, ar man skambindavo dieną, ar po vidurnakčio.

Ar prisimenate, kaip legendiniam krepšininkui Arvydui Saboniui vežėte milijoninę sutartį su Portlando „Trail Blazers“ klubu, bet jis pasirinko Ispanijos Valjadolido „Forum“ komandą?

A.Saboniui ypač domėjosi Portlandas.

Sunkiaatletis R.Vyšniauskas 2004 m. Atėnų olimpiiniame kaimelyje, kaip ir prieš ketverius metus Sidnėjūje, kėlė prezidentą

Keletą kartų teko bendrauti su „Trail Blazers“ komandos prezidentu, kuris teiravosi apie kojos traumą besigydantį mūsų krepšininką. Stengiausi surinkti kuo daugiau pageidaujamų žinių, net ir neatsiklausęs paties sportininko. Šiam klubui sužinojus, kad gamtos apsaugos klausimais vyksiu į Lietuvą, „Trail Blazers“ pasitarė apie kontraktą, o kad nereikėtų jo siųsti paštu, manęs paprašė jį nuvežti A.Saboniui. Tas milijoninis sandoris man pačiam darė įspūdį, taigi beveik šimtu nuošimčių buvau tikras, kad sportininkui atvešiu savotišką dovaną.

Atskridus į Maskvą reikėjo pervažiuoti į kitą oro uostą. Laukdamas reiso į Vilnių per radiją išgirdau žinią, kad A.Sabonis pasirašė sutartį su Ispanijos klubu. Išpylė šaltas prakaitas, galvojau: mano kišenėje – milijoninė sutartis, o A.Sabonis nutarė žaisti Ispanijoje.

Vilniuje susitikau su tuomečiu Sporto komiteto pirmininku Zigmantu Motiekaičiu, treneriu Vladu Garastu ir Arvydu Saboniui. Pasakiau, kad žinau naujieną, bet atvežiau ir įteikiau „Trail Blazers“ komandos pasiūlymą. Širdyje dar ruseno maža vilties liepsnelė, kad gal A.Sabonis persigalvos ir atšauks savo parašą Ispanijoje. Mačiau, kaip jis nejaukiai jautėsi. Z.Motiekaitis kalbėjo daugiau už jį. Arvydas visą laiką tylėjo. Jis man bandė paaiškinti,

kodėl taip padarė: jautė, kad reikėtų įgyti didesnės patirties tokio lygio varžybose, taigi jis tą darys žaisdamas Europoje, Ispanijoje, o tada jau ims žvalgytis į NBA komandas.

Turėjau su tuo sutikti. Toks buvo Arvydo sprendimas. Tą kontraktą palikau Lietuvoje, jo vežti atgal neapsimokėjo. Džiaugiausi, kad mano misija, kuri prasidėjo nesėkmingai, baigėsi įspūdingu Arvydo žaidimu toje pačioje „Trail Blazers“ komandoje.

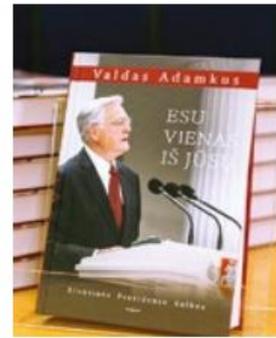
1991 m. spalio 10 d. laiške džiaugėtės, kad LTOK tapo visateise TOK šeimos nare ir gali savo sportininkus siųsti į Albervilio žiemos olimpinės žaidynes. Iki jų buvo likę keli mėnesiai, bet vis tiek ryžotės ieškoti būdų, kaip JAV lietuvių bendruomenė finansiškai galėtų paremti šią istorinę Lietuvos sportininkų išvyką. Savo laiške rašėte: „O po to žvilgterėsime į vasaros olimpinės žaidynes. Yra svarbu, kad visame pasaulyje daugiau negu milijardas žiūrovų pamatytų Lietuvą, įžengiančią į olimpinį stadioną. Tam tikslui ir turi būti sujungtos visų pasaulio lietuvių pastangos.“ Kaip manote, ar jos buvo sujungtos?

Jokios abejonės nėra – taip, buvo sujungtos visos Lietuvos žmonių ir viso pasaulio lietuvių pastangos. Labai džiaugėmės, kad Lietuva ne tik buvo pripažinta TOK šeimos nare, bet ir turi olimpinę komandą, reprezentuojančią šalį. Stengėmės padėti mūsų olimpiečiams. Amerikoje atgarsis buvo didelis. Būrelis Amerikos lietuvių bendruomenės narių buvo nuvykęs stebėti Barcelonos olimpių žaidynių, o aš to padaryti negalėjau dėl tarnybinių įsipareigojimų.

1998-aisiais tapęs Lietuvos prezidentu pirmojo vizito vykdote ne kur kitur, o į Lietuvos tautinį olimpinį komitetą. Kodėl pasirinkote būtent LTOK?

Pats jaunystėje aktyviai sportavau, vėliau paragavau sporto organizatoriaus duonos. Buvo puikūs kontaktai su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu, pačiais sportininkais. Save laikau sportinės šeimos nariu, todėl nieko keista, kad mano pirmasis vizitas ir buvo į LTOK būstinę.

Anksčiau manėte, kad nėra didelio skirtumo, ar olimpinės žaidynes stebėti per televiziją, ar stadione. Kaip prezidentas pirmąkart apsilankęs Sidnėjūje vykusiose olimpinėse žaidynėse pakeitėte savo nuomonę ir dabar teigiate, kad bent vieną kartą reikia jose pabūti. Kokie liko įspūdžiai? Juolab kad Sidnėjūje Daina

KNYGA

ĮAMŽINIMAS

Lapkričio 9 d. Valdovų rūmų Didžiojoje renesansinėje menėje vyko Valdo Adamkaus knygos „Esu vienas iš jūsų. Rinktinės Prezidento kalbos“ sutiktuovės.

Knygoje nušviestas dešimties metų Lietuvos valstybės tvarkymasis vadovaujant V.Adamkui, su visais laimėjimais ir pralaimėjimais, pakilimais ir nukritimais. Tai įvykių, faktų dokumentacija. Autoriaus nuomone, knyga – mūsų gyvenimo dokumentas. Ji pasitarnaus politikos apžvalgininkams, politikos mokslus studijuojantiems studentams, kurie sužinos, kokių problemų kilo ir kaip į jas buvo stengiamasi reaguoti.

2015-aisiais tradicinį Kalėdų karavaną į labdarinę kelionę per Lietuvą palydėjo ir V. Adamkus su žmona Alma

V. Adamkus ir A. Poviliūnas

Gudžinevičiūtė ir Virgilijus Alekna tapo olimpiniais čempionais, o dviratinkė Diana Žiliūtė, irkluotojos Kristina Poplavskaja, Birutė Šakickienė bei Lietuvos krepšininkai laimėjo bronzą.

Turbūt žodžiais negalima apsaityti to jausmo, kuris ir šiandien yra nepakartojamas. Tikro olimpinio judėjimo kontaktą išgyvenau labai jautriai ir džiaugiausi kiekvieno mūsų sportininko pasirodymu – ar jis būdavo medalio vertės, ar ne. Nors kaip sportininkas pats negalėjau dalyvauti olimpinėse žaidynėse, nevilikėjau sportinės aprangos, tačiau bent galėjau jas stebėti kaip žiūrovas ir matyti rungtyniaujančius mūsų sportininkus. Patyriau lygiai tokį pat jausmą ir pagalvojau, kokia tai laimė. Dar ir šiandieną akyse regiu olimpinės žaidynes ir Lietuvos sportininkus, žygiuojančius olimpiniam stadione. Visiškai suprantu, kodėl olimpinis sąjūdis atletams ir visai sportininkų šeimai – nepakartojamas išgyvenimas. Buvau ir Atėnų olimpinėse žaidynėse. Per savo pirmąsias žaidynes Sidnėjūje stebėjau žaidynių uždarymą, o nuvykęs į antrąsias Atėnuose – atidarymą.

Olimpinių žaidynių ir viso olimpinio sąjūdžio dėsnius, kurie kažkada buvo nubrėžti, galėtume perkelti ir šiandieninį mūsų gyvenimą. Jeigu galėtume įdiegti džentelmeniškumą, garbingos kovos tarpusavyje principą ir pagarbą vieni kitiems, tikrai turėtume spindinčią, besišypsiančią Lietuvą, žmonės eitų kūrybingu, spartesniu keliu, nei mes žengiamo šiandien.

Visą pasaulį apskriejo nuotraukos, kuriose sunkiaatletis Ramūnas Vyšniauskas per Sidnėjaus ir Atėnų olimpinės žaidynes olimpiniam kaimelyje jus kilsteli į viršų. Kaip jautėtės?

Lygiai taip pat, kaip ir kalbėdamas apie savo jausmus mūsų olimpinės šeimos istorijoje. Šis kilstelėjimas – labai netikėtas įvykis, jį puikiai prisimenu ir net turiu nuotraukų. Sakyčiau, tai buvo netgi savotiška garbė.

Kaip dažnai lankotės Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete?

Vizitų neskaiciuoju, nes su LTOK bendrauju, galima sakyti, nuolat. Stengiuosi dalyvauti visuose svarbiausiose susitikimuose, į kuriuos tik esu kviečiamas. Baigęs prezidento pareigas ir toliau atvažiuoju į įvairius LTOK renginius, sportininkų pagerbimus, palydas, bendrauju su vadovais, pasidalijame džiaugsmiais ir rūpesčiais, kartais netgi pareiškiu savo nuomonę, ką ir kaip mes galėtume daryti.

Džiaugiuosi, kad tas tiesioginis kontaktas, užsimezgęs anksčiau, tęsiasi iki šiol. Pagalvoju, kad dabar tas bendravimas man yra didesnė nauda nei pačiam Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui.

Ką galite pasakyti apie šiandienos Lietuvos tautinį olimpinį komitetą, kuriam vadovauja neseniai TOK nare išrinkta D. Gudžinevičiūtė, nuo šiol dalyvausianti sprendžiant svarbiausius pasaulio olimpinio sąjūdžio klausimus?

Pirmiausia noriu pasveikinti LTOK prezidentę, nes toks pripažinimas yra pirmasis Lietuvos sportiniame gyvenime. Ją sveikindamas linkiu bendradarbiaujant toje tarptautinėje bendruomenėje garbingai atstovauti Lietuvai. Tai didelis LTOK darbo pripažinimas ir įrodymas, kad Lietuva olimpinėje šeimoje eina teisingu keliu. Dar kartą sveikinu ne tik prezidentę, bet ir visą Lietuvos olimpinį sąjūdį.

Džiaugiuosi tūkstančius jaunimo įtraukiančiu Lietuvos mokinių olimpinio festivaliu, kurį remia LTOK. Tikiuosi, kad festivalis plėsis.

Olimpinė dvasia turėtų prasiskverbti į visus mūsų darbus, susijusius su sportu ar valstybės visuomeniniais reikalais. Dar ir šiandien viena iš mano svajonių, kad olimpine dvasia persisunktų visa Lietuvos visuomenė. Tada tikrai sulauktume daug laimėjimų, kurie visose srityse būtų verti aukso medalių.

Šiomet per jaunimo olimpinės žaidynes Buenos Airėse Lietuvos jaunieji sportininkai pelnė visų trijų spalvų medalius. Kaip vertinate jų pasirodymą?

Tai dar kartą įrodo, kad olimpinis sąjūdis eina teisinga kryptimi. Reikia pasidžiaugti, kad LTOK atliko didelį darbą, ugdydamas sportininkus ne tik aikštėje, bet ir kaip sporto asmenybes. Didelė padėka LTOK už tokį darbą, kuris turi būti tęsiamas ir remiamas. Reikia sulaukti ir didesnio valstybės dėmesio.

Ko palinkėtumėte atkūrimo trisdešimtmetį švenčiančiam LTOK?

Tvirtėjimo. Eiti tuo pačiu užsibrėžtu keliu, kurį LTOK pasirinko. Linkiu sėkmės, išstvermės, o mes, neabejoju, turėsime progos džiaugtis jų naujais darbais ir laimėjimais.

SENJORAS PROFESORIUS – VIS DAR TRENERIS

25-METĮ MININTIS LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO KOMITETAS („FAIR PLAY“) LAPKRIČIO 20 D. LTOK BŪSTINĖJE APDOVANOJO ŠIŲ METŲ LAUREATUS. PRIZUS PENKIŲ NOMINACIJŲ NUGALĖTOJAMS ĮTEIKĖ LTOK PREZIDENTĖ DAINA GŪDZINEVIČIŪTĖ IR LIETUVIŠKOJO „FAIR PLAY“ KOMITETO PIRMININKAS OLIMPIETIS MARIUS PAŠKEVIČIUS.

Po apdovanojimų (iš kairės): V.Vaškūnas, M.Mendelis, G.Petrauskaitė, D.Gudzinevičiūtė, M.Paškevičius, B.Virbalytė-Dimšienė, K.Tvaronavičiūtė, J.Skernevičius

„Fair play“ projekto apdovanojimą atsiėmė Lietuvos vaikų ir jaunimo futbolo asociacija už 2018 m. išleistą etikos kodeksą, kuris skirtas jauniems sportininkams, tėvams, treneriams ir sporto įstaigos administracijos darbuotojams. Prizą atsiėmė asociacijos prezidentas Vytautas Vaškūnas.

Metų „Fair play“ organizacija paskelbta Lietuvos skraidančiojo disko federacija (LSDF). Šios įstaigos atstovaujamoje sporto šakoje kilnaus ir garbingo sportinio elgesio normos yra aukščiau visko, komandos varžosi tarpusavyje be teisėjų ir objektyviai vertina viena kitą per kilnaus sportinio elgesio prizmę. Nominaciją atsiėmė LSDF atstovai Gintarė Petrauskaitė ir Mindaugas Mendelis.

Įsimintiniausias šių metų jaunojo

sportininko kilnus poelgis – tekvondo kovotojos Klaudijos Tvaronavičiūtės. Šiaulietė šiuo apdovanojimu pagerbta už kilnų poelgį Paryžiuje vykusiame „French Open“ G-2 tekvondo turnyre, per kurį kroatės Nikitos Glasnovič prašymu stojo į kovą anksčiau numatyto laiko, neatgavusi jėgų po neseniai vykusios dvikovos. Mūsiškė lygioje kovoje pralaimėjo ir nepateko į pusfinalį. O kroatė, užsitikrinusi bronzos medalį, išvyko namo ir toliau varžybose nedalyvavo. Būtų paisiusi numatytos tvarkos, su medaliu būtų grįžusi Klaudija.

Metų kilnaus poelgio apdovanojimas atiteko ėjike Brigitą Virbalytę-Dimšienę, kaip ji pati sako, „neatlygintinai iš duobės ištraukusiam ir neįtikėtinai geram sezonui paruošusiam“ treneriui iš Australijos Brentui Vallance'ui.

Turėdamas savo auklėtinių B.Vallance'as visą sezoną nuoširdžiai rūpinosi ir B.Virbalyte, padėjo jai Europos čempionate iškovoti ketvirtą vietą.

Prizas už viso gyvenimo nuopelnus skirtas profesorui Juozui Skernevičiui. Buvusį lengvaatletį, slidininką, baidarininką, slidinėjimo trenerį, dėstytoją ir sporto mokslininką šiai nominacijai pasiūlė net du skirtingi šaltiniai. Be akademinų laimėjimų, J.Skernevičius trisdešimt metų treniravo Lietuvos slidinėjimo rinktinę, padėjo išugdyti olimpinis čempionus Algimantą Šalną ir Vidą Vencienę. 87-erių profesorius dar ir dabar dirba treneriu!

Visų nominacijų nugalėtojus išrinko Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto komisija.

ISTORIJA

PREZIDENTAI

Prie pasaulinio „Fair play“ judėjimo Lietuva oficialiai prisidėjo 1993 m. kovo 25 d. Tuomet Lietuvos tautinio olimpinio komiteto iniciatyva buvo įkurta Kilnaus poelgio komisija, kurios vadovu tapo prof. Stanislovas Stonkus. Buvęs garsus krepšininkas, olimpinis žaidynių medalininkas šiai veiklai vadovavo 1993–1995 ir 1995–1999 m. Vėlesni prezidentai – mokslininkas prof. Kęstas Miškinis (1999–2002) ir Monrealio olimpinis žaidynių bronzos medalio laimėtojas, filosofas, rašytojas dr. Arvydas Juozaitis (2002–2017). Šiuo metu komitetui vadovauja džiudo imtynininkas, olimpietis Marius Paškevičius.

JAU SAVAI ME LAIMĖJIMAS

KODĖL NAUJASIS SPORTO ĮSTATYMAS TAIP ILGAI KLaidžiojo PO ĮVAIRIŲ INSTITUCIJŲ ŠTALČIUS IR KORIDORIUS, TIES KURIAIS PUNKTAIS BUVO SULAUŽYTA DAUGIAUSIAI IEČIŲ, AR NUO PERTVARKŲ PAVARGUSIEMS SPORTO ŽMONĖMS JIS SUTEIKS TRŪKSTAMO AIŠKUMO – APIE TAI KALBAMĖS SU LTOK VADOVE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

INGA JARMALAITĖ

Kiti metai sporto bendruomenei vėl prasidės naujovėmis: sporto sritis pereis į pervadintą Švietimo, mokslo ir sporto ministeriją, nuo 2019 m. sausio 1-osios įsigalios ir naujasis Kūno kultūros ir sporto įstatymas. „Bet vien tai, kad įstatymas po tiek metų ir svarstymų buvo priimtas, – jau savaime laimėjimas“, – sako šį įstatymą rengusios darbo grupės narė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Pradėkime nuo naujosios Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos. Kaip jūs vertinate šią institucinę sporto pertvarką?

Su Švietimo ir mokslo ministerija (ŠMM) mes bendradarbiaujame jau seniai, ne vienerius metus organizuojame bendrus renginius, tokius kaip Lietuvos mažųjų žaidynės, Lietuvos mokyklų žaidynės ar „Olimpinės kartos“ projektas. Neseniai vykęs projektas „Olimpinė savaitė“ šį bendrų darbų kiekį dar padidino. Beje, „Olimpinė savaitė“ rengėme su dviem ministerijomis – ŠMM ir pirmąkart su Sveikatos apsaugos ministerija.

Džiaugiamės bendradarbiavimu su ŠMM, o tai, kad sportas iš Vidaus reikalų ministerijos kuravimo zonos pereina į ŠMM, ganėtinai logiškas žingsnis, nes Švietimo ir mokslo ministerija nėra tolima nuo sporto. O mes matome ir kitokių šio perėjimo pliusų, nes yra galimybių, kad pagerės vaikų sportavimas mokyklose.

Ir darželiuose, ir mokyklose pirmiausia vaikai turi judėti, sportuoti – bet ką, kas jiems smagu. Specializacija, konkrečios sporto šakos pasirinkimas – čia jau atskira šneka, bet pirmiausia vaikams būtina aktyviai judėti. Štai šio didesnio sportavimo mes ir tikimės. Naujame įstatyme taip pat įtvirtinta moksleiviams daugiau

LR Seimo nuotr.

kūno kultūros pamokų, o darželinukams – aktyvumo valandų. Tuo mes džiaugiamės. Kaip ir Kūno kultūros ir sporto įstatymu, kurio galutinės redakcijos rengimui vadovavo ŠMM kancleris Tomas Daukantas. Likome patenkinti konstruktyviu bendradarbiavimu ir greičiu, kuriuo viskas vyko. Šįkart nebuvo taip, kad aš, kaip darbo grupės narė, kaskart gavusi rezultatą nustebedavau, nes jis neatitikdavo to, apie ką darbo grupėje buvo diskutuojama.

Naujasis įstatymas rengtas dešimtmetį, Seimas priėmė bene penkioliką jo redakciją. Ties kuo įstatymo projekto rengėjams teko sukryžiuoti daugiausiai špagų?

Sporto įstatymą prieš tai rengė trys ar keturi vadovai. Tai buvo ilgas, ištemptas darbas, jis sunkiai sekėsi, todėl nenuostabu, kad ankstesnį įstatymo projektą mes kritikavome, nes jis netenkino ne tik mūsų, bet ir kitų visuomeninių organizacijų. Todėl džiaugiamės, kad Seime jis buvo sustabdytas ir per gerą pusmetį pavykus patobulinti parlamentas jį priėmė.

Per visą įstatymo svarstymo laiką diskusijų buvo daug ir ganėtina aištrių. Pati buvau sportininkė, treneriočių procesą suprantu ne iš vadovėlių, todėl palaikiau nuostatą numatyti, kad būtų palikta galimybė medikus laikyti komandos nariais ir juos paskatinti bent jau premijomis. Juolab kad medikai apskritai iškriti iš aptarnaujančio personalo apibrėžimo. Skeptiškai žiūrėjau į ministerijos pavadinimo keitimą – juk svarbiausia yra funkcija, kurią ji atlieka, o ne pavadinimas. Bet buvo priimti kiti sprendimai.

Vien tai, kad įstatymas po tiek metų ir svarstymų buvo priimtas, – jau savaime laimėjimas. Ir dabar jau atsakingų institucijų darbas, kad tos įgyvendintos normos būtų gerai aprašytos ir išspręstos poįstatyminiai aktai. Todėl darbas dar toli gražu nebaigtas, poįstatyminių aktų turėtų būti ne vienas ir ne du.

Pasakyti, kad šis įstatymas tobulas, negalėčiau, nes tą parodys laikas. Visų įstatymų spragos pasimato tada, kai jie pradeda būti įgyvendinti. Šiame įstatyme yra dalykų, kuriais aš abejo-

ju, bet yra ir tokių, kuriais džiaugiuosi, nors neaišku, ar realybėje jie pasirodys tokie veiksmingi.

Kokias svarbias naujoves išskirtumėte?

Viena esminių naujovių – kaip atskiras vienetas nustos egzistuoti Kūno kultūros ir sporto rėmimo fondas (KKS RF). Naujame įstatyme apibrėžta, kad sporto projektams finansuoti bus Sporto rėmimo fondas, kurio lėšos per kelerius metus stipriai padidės. Palyginti su KKS RF, šiek tiek keisis Sporto rėmimo fondo finansavimo kryptys, didesnis dėmesys bus skiriamas jaunimo sportavimui. Dabar to trūksta, todėl šie pokyčiai džiugina. Dalis Sporto rėmimo fondo lėšų bus skiriama neįgalųjų projektams – jiems teksianti dalis konkrečiai apibrėžta.

Kita naujovė, kad administravimas pereis į patyrusią įstaigą – Centrinę projektų valdymo agentūrą. Skaidrumui, sprendimų priėmimo logiškumui tai irgi nepakenks.

Naujame įstatyme sportininkų premijų, rentų skyrimo tvarka išaiškinta labai smulkiai. O kas rengs aukšto meistriškumo sportininkus, kad jie tas premijas, rentas galėtų gauti? Apie rengimo modelį yra vienas sakinytis: „Valstybė steigia įstaigą, kuri sudarytų sąlygas sportininkams rengti.“ Kaip tos sąlygos bus sudarytos?

Kaip bus, mes dar nežinome, bet tai, kad įstatyme parašyta, jog valstybė steigis įstaigą, vis tiek yra gerai, nes iki šiol ketverius metus mes ėjome prie valstybės funkcijos rengti sportininkus sunaikinimo ir tą padaryti beveik pavyko. Tvirtinimas, kad sportininkų rengimas yra tik visuomenininkų, o ne valstybės funkcija, manęs visiškai neįtikina ir aš su tuo nesutinku, nes tą patį galime tvirtinti ir kalbėdami apie kultūrą. Bet Nacionalinį dramos ar Nacionalinį operos ir baletu teatrą mes turime, o štai sportininkų nerenčiame. Mūsų mažoje šalyje centralizuotas sportininkų rengimas yra vienintelis būdas pasiekti gerų rezultatų. Mes tą seniai tvirtiname, tik, deja, nebuvome išgirsti.

Jeigu negrįšime prie centralizuoto sportininkų rengimo, neįtikėtinais aukštais rezultatais, kuriuos iki šiol demonstravo mūsų mažos valstybės olimpiečiai ir kiti sportininkai, galėsime pamiršti. Jau dabar žvelgiant į medicininį ir mokslinį aptarnavimą turime didžiulę duobę. Stengiamės iš visų jėgų ją užpildyti, bet mūsų vienybų pajėgumų neužtenka. Todėl nepaisant kai kurių institucijų vadovų pa-

sipriešinimo džiaugiamės, kad naujame Sporto įstatyme vis dėlto pavyko išsaugoti šią eilutę, kad sportininkus rengianti valstybinė įstaiga gali būti steigiama, ir mes viliamės, kad ji bus atkurta. Vargu ar taip greit, jau nuo sausio 1-osios, pavyks turėti sportininkų rengimo centrą, nes reikia laiko jam atkurti. Tačiau naujoji Švietimo, mokslo ir sporto ministerija jau nuo sausio turėtų pradėti tuo rūpintis. Taip pat kalbama ir apie naują sporto strategiją, kurią kurtume visi kartu – ir valstybininkai, ir visuomenininkai.

Visame sporto pasaulyje visuomenininkai yra aktyvūs nariai, sportas ant jų pečių laikosi, bet tai nereikia, kad tik jie ir turi šioje srityje likti. Visuomeninės organizacijos jau ne pirmi metai siūlo pagalbą. Mes taip pat ją siūlome. Kaip ir dabar aktyviai dalyvavome rengiant Sporto įstatymą, lygiai taip pat mes galime prisidėti koordinuojant, palaikant. Šiuo atveju, kad būtų atkurtas sportininkų centras ir nenukentėtų jų rengimas, LTOK prisidės lėšomis.

„VIEN TAI, KAD ĮSTATYMAS PO TIEK METŲ IR SVARSTYMŲ BUVO PRIIMTAS, – JAU SAVAIME LAIMĖJIMAS.

Beje, pirmuosius Lietuvos olimpinio sporto centro (LOSC) panaikinimo rezultatus mes jau turime. Jaunimo olimpinėse žaidynėse Buenos Airėse, palyginti su ankstesnėmis dvejomis, turėjome mažiausią delegaciją ir iškovojoje mažiausią medalių. Pirmąkart jaunimo olimpinėse žaidynėse istorijoje vežėme mažesnę delegaciją negu latviai ir estai. Regresas aiškus. Kaip ir pagrindinė to priežastis – paminėtos sportininkų koordinavimas ir jų rengimas tokioms žaidynėms LOSC buvo nutrauktas prieš dvejus metus.

Net jei kitais metais pavyktų atkurti sportininkų rengimo centrą, nepamirškime, kad iki Tokijo olimpinėse žaidynėse liko nepilni dveji metai. Deja, mano prognozė yra pesimistinė.

Kai kurios federacijos palaikė idėją naikinti centralizuotą sportininkų rengimo modelį ir tikino galinčios viskuo pasirūpinti pačios.

Yra federacijų, kurios palaikė LOSC sunaikinimą, tyliai susiskaičiavusios, kad gaus labai daug pinigų ir viską

pačios pasidarys. Bet jas lydėjo milžiniškas nusivylimas. Dauguma federacijų dirba ir stengiasi, bet joms tiesiog trūksta resursų padaryti geriau. Finansavimas nepagerėjo, kriterijų sistema, pagal kurią skirstomi pinigai, dar buvusio KKSD vadovo skubotai parengta ir iškišta, kai kuriose federacijose sukėlė kone katastrofą. Tai buvo labai neapdairus žingsnis ir net neaišku, kokia jo prasmė. Visa tai reikia dar kartą peržiūrėti ir perdaryti.

Panaikinus LOSC geriausių mūsų sportininkų treneriai turėjo būti įdarbinti federacijose. Ar naujajame įstatyme apibrėžta, kur jie turėtų dirbti?

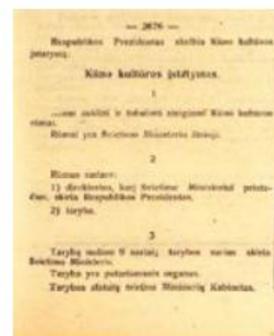
Tai ne įstatymo kaltė, o LOSC sunaikinimo pasekmė. Panaikinus LOSC, kuriame iki tol dirbo Europos, pasaulio čempionus ir olimpinėse žaidynėse prizininkus gebantys parengti elitiniai treneriai, juos turėjo įdarbinti federacijos. Gelbėjant padėtį mums teko priimti gan skubų sprendimą ir kai kuriuos jų įdarbinti Olimpiniam komitete. Tai ne problemos sprendimas, o gelbėjimo ratas, bet jį mesti privalėjome, nes grėsė šiuos trenerius prarasti. Mano manymu, užtikrinti, kad pasaulinio lygio specialistai dirbtų su mūsų, o ne su užsienio sportininkais, turėtų valstybė.

Naujame įstatyme nėra konkrečiai apibrėžta, kur geriausi treneriai, geriausi sporto medikai turėtų dirbti, bet tą galima nustatyti poįstatymiais aktais, svarbiausia, kad jie neprieštarautų pagrindiniams priimtam Sporto įstatymui.

Šie metai sportui buvo sunkūs, bet 2019-ieji ir vėl prasidės naujovėmis.

Tiesą sakant, tai jau ne pirmi tokie sportui sunkūs metai. O kaip vieną prasčiausių šių metų rezultatų išskirčiau sportininkų rengimo ir medicininio aptarnavimo funkcijų panaikinimą. Ramybės sporte niekada nėra per daug. Kaip ir sportininkai, treneriai, kurie kaskart ruošiasi startams, taip ir mes nuolat kam nors ruošiamės: varžyboms, renginiams, kurių daug organizuojame, todėl visą laiką vyksta judėjimas, procesas.

Ir naujaisiais metais bus neįtikėtinais svarbus tarpinstitucinis bendradarbiavimas, todėl džiaugiamės sėkmingu darbu su Lietuvos parolimpiniu komitetu, su kuriuo esame rimti partneriai ir palaikome vieni kitus, federacijomis, kitomis skėtinėmis organizacijomis ir, be abejojimo, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija. Jeigu mes dirbsime kartu, manau, galime daug ko pasiekti.

ISTORIJA

TRYS ĮSTATYMAI

Kartu su 1918 m. vasario 16 d. paskelbta Lietuvos nepriklausomybe Lietuvoje ėmė kurtis organizuota kūno kultūros ir sporto sistema. 1919 m. buvo įsteigta pirmoji visuomeninė Lietuvos sporto organizacija – Lietuvos sporto sąjunga. Sporto organizacijų daugėjo, sporto sąjūdis plėtėsi, stiprėjo jų veikla, todėl atsirado poreikis teisiškai sureguliuoti sporto sistemą.

1932 m. liepos 15 d. įsigaliojo pirmasis Kūno kultūros įstatymas, kuriame buvo nustatyta valstybinė sporto organizavimo sistema – įkurti Kūno kultūros rūmai, būvę švietimo ministro žinioje.

1990 m. kovo 11 d. atkūrus Lietuvos nepriklausomybę prasidėjo naujų įstatyminių aktų kūrimo periodas. Nors sporto visuomenė aktyvių veiksmų ėmėsi dar prieš Nepriklausomybės Akto paskelbimą ir 1988 m. gruodžio 11 d. atkūrė Lietuvos tautinį olimpinį komitetą. Pasikeitusios istorinės aplinkybės, Vakarų šalių patirtis skatino kurti teisinius nacionalinės sporto sistemos pagrindus. Antrasis LR kūno kultūros ir sporto įstatymas buvo priimtas 1995 m. gruodžio 20 d.

2018 m. spalio 18 d., po daugiau nei dešimtmetį trukusių svarstymų, priimtas trečiasis Kūno kultūros ir sporto įstatymas. Be kitų naujovių, jame įteisinama institucinė sporto pertvarka ir patvirtinama nauja Švietimo, mokslo ir sporto ministerija.

LTOK vykdomojo komiteto posėdis

PATVIRTINTI OLIMPINĖS RINKTINĖS KANDIDATŲ SĄRAŠAI

LAPKRIČIO 16-AJĄ DRUSKININKUOSE VYKO DU LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITĖTO VYKDOMOJO KOMITETO POSĖDŽIAI – EILINIS IR IŠPLĖSTINIS IŠVAŽIUOJAMASIS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Vykdomojo komiteto posėdyje LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė informavo apie Europos olimpinį komitetą (EOK) Vykdomojo komiteto posėdį ir EOK generalinės asamblėjos sesiją. Abu šie renginiai vyko lapkričio 8–10 d. Marbeljoje, Ispanijoje. Buvo pristatytas asociacijos auditas, EOK darbas įvertintas gerai. Kaip sakė LTOK generalinis sekretorius Valentinus Paketūras, EOK vadovai, Vykdomojo komiteto nariai gražiai pasveikino LTOK vadovę, neseniai išrinktą TOK narę.

D.Gudžinevičiūtė pranešė, kad LTOK generalinės asamblėjos eilinė sesija bus sušaukta 2019 m. vasario 6 d. Vilniuje. Olimpino komiteto prezidentė taip pat informavo apie 2018 m. Lietuvos sporto apdovanojimus. Iškilminga ceremonija vyks gruodžio 20 d. Vilniuje, „Compensa“ koncertų salėje. Savo nuomonę geriausių šalies sportininkų rinkimuose portale www.lrytas.lt gali pareikšti visi norintieji.

LTOK generalinis sekretorius V.Pake-

tūras pirmą kartą pateikė 2019 m. LTOK veiklos plano projektą. Jis atkreipė dėmesį į šiuos svarbiausius kitų metų sporto renginius: Minske vyks antrosios Europos žaidynės, o Sarajeve ir Baku – Europos jaunimo žiemos ir vasaros olimpiniai festivaliai. Na, ir naujovė – JAV mieste San Diege bus surengtos pirmosios paplūdimio žaidynės. Tiesa, dar nežinia, ar kas nors iš lietuvių jose dalyvaus.

Apie Lietuvos olimpinės rinktinės kandidatų treniruočių stovyklą, 2018 m. spalio 1–14 d. vykusią Hiracukoje, Japonijoje, papasakojo Lietuvos olimpino fondo direktorius Mantas Marcinkevičius.

V.Paketūras pranešė, kad tradicinis olimpino sporto veteranų priėmimas vyks 2018 m. gruodžio mėnesį LTOK būstinėje.

Buvo patvirtinti nauji Lietuvos tautinio olimpino komiteto apdovanojimai – pirmojo ir antrojo laipsnio LTOK ženklai „Už nuopelnus“. Olimpinių apdovanojimų hierarchijoje jie užims

ketvirtą ir penktą vietą tarp Olimpinių žiedų ir Olimpinių žvaigždės.

Remdamasis spaudos pranešimais, kad Alytaus apylinkės teismas kaltu pripažino smurtavusį boksininką Evaldą Petrauską ir olimpiečiui skyrė laisvės apribojimo bausmę bei piniginę baudą, LTOK vykdomasis komitetas nutarė suspenduoti jo buvimą olimpinių rinktinės kandidatų sąrašė.

OLIMPINIAI KANDIDATAI

Antroje dienos pusėje vyko LTOK vykdomojo komiteto išplėstinis išvažiavimo posėdis. Jo dalyvius pasveikino Druskininkų vicemeras Linas Urmanavičius, kuris tapimo TOK nare proga D.Gudžinevičiūtei įteikė puokštę gėlių.

Lietuvos sportininkų rengimo ir dalyvavimo XXXII olimpiados žaidynėse programos „Tokijas 2020“ įgyvendinimo eigą aptarė LTOK prezidentė, TOK narė D.Gudžinevičiūtė ir LTOK olimpino sporto direktorius Einius Petkus. Kaip sakė prezidentė, yra ir gerų, ir blogų naujienų. Ji kalbėjo apie spor-

L.Urmanavičius,
D.Gudzinevičiūtė ir
J.Matulevičius

Išvažiuojamojo išplėstinio posėdžio dalyviai

tininkų rengimą, finansavimą, apie naująjį Sporto įstatymą, apie sporto veiklos perkėlimą į Švietimo ir mokslo ministeriją, kurios pavadinime greit atsiras ir žodis „sportas“.

E.Petkus informavo, kiek Tokijo olimpinės rinktinės kandidatų šiomet įvykdė planuotus rezultatus (apie 60 proc.), kalbėjo apie medikų, trenerių įdarbinimo problemas. Pasak E.Petkaus, prieš posėdį Druskininkuose programos „Tokijas 2020“ ekspertų komisija LTOK būstinėje susitiko su visų sporto šakų federacijų vadovais, išklausė jų ataskaitų, svarstė olimpinės rinktinės kandidatų ir olimpinės rinktinės pamainos sportininkų sąrašus, trenerių, medikų įdarbinimo problemas. Situacija prieš Tokiją nėra gera, bet sporto federacijų ataskaitose yra nemažai optimizmo, šviesių pusių. Šiomet Lietuvos sportininkai iškovojo devynis medalius pasaulio ir keturis Europos čempionatuose.

Su kitų metų LTOK veiklos planu ir svarbiausiais darbais supažindino LTOK generalinis sekretorius V.Paketūras. Jis sakė, kad veiklos planas vis storėja, renginių ir darbo LTOK direktoriatui daugėja. Kaip ir LTOK vykdomojo komiteto posėdyje, buvo paminėti svarbiausi kitų metų sporto renginiai.

Diskusijose kalbėjo Lietuvos studentų sporto asociacijos prezidentas Česlovas Garbaliuskas, Dviraičių sporto federacijos prezidentas, LTOK viceprezidentas Romualdas Bakutis ir kiti.

E.Petkus pristatė 2020 m. Tokijo olim-

pinėms žaidynėms rengiamų olimpinės rinktinės kandidatų 2018–2019 m. sezono sąrašus bei vasaros sporto šakų olimpinės pamainos sportininkų 2018–2019 m. sezono sąrašus. Pagrindiniame sąrašė yra 154 sportininkai – 138 individualių sporto šakų atstovai ir dvi vyrų krepšinio rinktinės (5x5 ir 3x3). Daugiausia lengvaatlečių (27), dviratininkų (16), baidarių ir kanojų irkluojujų bei imtynininkų (po 14) – iš viso 19 sporto šakų atstovai (Tokijo olimpinės rinktinės kandidatų sąrašą spausdinsime kitame žurnalo numeryje – red. pastaba). Paminėtos sąrašė – 173 sportininkai.

DŽIUGI ŽINIA

Lietuvos olimpinio sporto centro direktorius Linas Tubelis ir Sportininkų rengimo centro Druskininkuose direktorius Julius Matulevičius pranešė džiugią žinią apie dešimtmetį vykusią stovybų pabaigą ir artėjančias įkurtuves, papasakojo apie esamas sporto sales, baseiną, viešbutį, stadioną. Uždaras plaukimo baseinas – 25 m ilgio, aštuonių takų. Lengvosios atletikos stadione aštuoni bėgimo takai, atskiras metimų sektorius, dirbtinės dangos futbolo aikštė (68x52,2 m). Po stogu – dvi krepšinio aikštelės (28x15 m), rankinio, futbolo ir kitų sporto šakų aikštė (40x20 m), dvikovos sporto šakų salė (24x36 m), bokso treniruotė su ringu, 80 vietų viešbutis, valgykla. Bus keturi išretinto oro kambariai.

Lietuvos sporto šakų federacijų visų amžiaus grupių rinktinė sportininkai sporto infrastruktūra treniruotėms

galės naudotis neatlygintinai. Mokėti reikės už gyvenimą ir maitinimą. Paslaugų prioriteto tvarka tokia: 1. Strateginės sporto šakos; 2. Olimpinės sporto šakos; 3. Kitos sporto šakos.

Ši unikalų sporto objektą statybininkai baigs dar šiomet. Tiesa, apdailos darbai dar tęsis ir pavasarį. Lietuvos parolimpinio komiteto prezidentas Mindaugas Bilius domėjosi, ar centras bus pritaikytas ir sportininkams su negalia. Išgirdo teigiamą atsakymą.

Visi posėdžio dalyviai buvo apdovanojami LTOK 30-mečio atminimo medaliais ir jubiliejiniais ženkliais.

LOFA

Pateikta informacija, kad keturių sporto šakų – lengvosios atletikos, biatlono, irklavimo ir karatė federacijų vadovai įkūrė naują organizaciją – Lietuvos olimpinė federacijų asociaciją (LOFA). Jos vadovu tapo Lengvosios atletikos federacijos prezidentas Eimantas Skrabulis, o direktoriumi – pernai iš LTOK atleistas Vitalijus Vasiliauskas.

LTOK prezidentė sakė, kad naujoji organizacija pagal Olimpinę chartiją be LTOK leidimo negali savo pavadinime vartoti žodžio „olimpinis“. Dėl to bus kreiptasi į teisininkus. D.Gudzinevičiūtė priminė, kad LTOK turi vasaros ir žiemos olimpinė sporto šakų komisijas, kurios sprendžia visus su olimpinė sportu susijusius klausimus, tarp jų ir finansavimo. Taigi įspūdis toks, kad naujoji asociacija kuriasi ne vienyti sporto bendruomenę, o ją skaldyti...

19

TOKIJAS

Tokijo olimpinės rinktinės kandidatų sąrašė – 19 sporto šakų atstovai, 154 sportininkai: 27 lengvaatlečiai, 16 dviratininkų, po 14 baidarių ir kanojų irkluojujų bei imtynininkų, 13 irkluojujų, 10 plaukikų, 7 sunkiaatlečiai, po 6 boksininkus ir penkiakovininkus, po 5 buriuotojus ir tinklininkus, po 3 dziudo imtynininkus, gimnastus, šaulius, po 2 žirginio sporto ir tekvondo atstovus, po vieną stalo tenisininkę ir tenisininką. Bei dvi vyrų krepšinio rinktinės (12 ir 4 krepšinininkai). Olimpinės pamainos sąrašė – 173 sportininkai. Be jau minėtų sporto šakų, dar yra šaudymo iš lanko ir triatlono atstovų, bet tame sąrašė dar nėra krepšinio komandų.

TRENERIŲ RANKOSE – TREKO TALENTAS

OLIMPINIO KELIALAPIO SIEKIANČIŲ DVIRATININKĖ OLIVIJA BALEIŠYTĖ – APIE PIRMUOSIUS ŽINGSNIUS TREKE, DEBIUTĄ MOTERŲ VARŽYBOSE IR DIDELĮ MAMOS AUTORITETĄ.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Tokijo olimpinė žaidynių kandidatė 20-metė trekininkė Olivija Baleišytė kartu su Antanu Jakimavičiumi treniruojanti jos mama Solveiga Baleišytė pripažįsta, kad dukterį ugdyti ypač sunku. O paklausta kodėl, atsako trumpai: „Todėl, kad tai yra dukra. Treke labiau matau savo vaiką, o ne auklėtinę.“

IR NESĖKMĖS GRŪDINO

Sportininkės mama ypač skaudžiai išgyveno liepos 21-ąją gautą dukters traumą. Tada Olivija, grįždama iš treniruotės stovyklos Turkijoje, Stambulo oro uoste paslydo. Gydytojai diagnozavo kojos girtelės išnirimą ir kelio raiščio įtrūkimą. Grįžusi namo dviratininkė pradėjo rimtai gydytis. „Buvo didžiulis noras kuo greičiau pasveikti. Dariau įvairias procedūras, kojai leidau ilsėtis“, – prisimena Olivija.

Rugpjūčio pradžioje ji vis dėlto nusprendė dalyvauti Europos dviračių treko čempionate Glazge. Čempionatas visoms dviratininkėms buvo svarbus, nes jame prasidėjo atranka į Tokijo olimpinės žaidynes. Olivija žūt-būt siekė pelnyti pirmuosius taškus, kurie gali būti itin svarbūs kovojant dėl kelialapio į Tokiją.

Glazge panevėžietę vėl ištiko skaudūs nesėkmės: per daugiakovės (*omniumo*) varžybų trečią rungtį – atkrintamąsias lenktynes ji griuvo ir kurį laiką gulėjo ant parketo. Vis dėlto rado jėgų ir pakilusi baigė varžybas. Galutinėje įskaitoje ji liko trylikta ir pelnė pirmuosius 74 reitingo taškus. „Pasirodo, rizikavau ne veltui, mano taupyklėje atsirado pirmieji taškai. Jeigu nebūčiau dalyvavusi, taupyklė būtų buvusi tuščia“, – sako Olivija.

Per Europos jaunimo čempionato Šveicarijoje atkrintamąsias lenktynes O.Baleišytė užėmė penktą vietą. Pasak Olivijos, po traumos nebuvo lengva lenktyniauti, be to, susirinko ne ką mažesnio meistriškumo varžovės nei Europos elito čempionatuose dalyvaujančios dviratininkės.

Tomio Gaubio nuotr.

Lenktynės treke

„Koją toliau gydžiau, per varžybas ją tvarsčiau. Tai, žinoma, nebuvo pats geriausias variantas, bet jaučiau, kad galiu dalyvauti varžybose, todėl nestabdėme gydymo. Dešimt dienų pragulėjus lovoje kairės kojos raumenys buvo netvirti. Stengiausi kuo greičiau atsigausti, reikėjo ypač daug dirbti, kad abi kojos būtų vienodo pajėgumo“, – pasakoja Olivija.

Sportininkė pamažu ėmė atsigausti, daug vilčių jai suteikė sėkmingas pasirodymas tarptautinėse varžybose Čekijoje, kur ji iškovojo medalį, bei debiutinis startas Panevėžyje vykusiose pirmosios kategorijos tarptautinėse varžybose, kuriose ji laimėjo daugiakovės varžybas.

STENGSIŠ PAKILTI AUKŠČIAU

Išsigydžiusi traumą O.Baleišytė su didelėmis viltimis pradėjo Pasaulio taurės varžybas. Prancūzijoje po pirmojo daugiakovės rungties etapo ji buvo ketvirta, o po neolimpinė skrečo ir tempo varžybų atitinkamai liko šeštoje ir penktoje vietoje. Per antrąjį etapą Kanadoje skrečo lenktynėse panevėžietė pelnė sidabro medalį.

Po šių varžybų Tarptautinės dviračių sporto sąjungos reitinge pagal skre-

čo rezultatus Olivija tarp 523 dviratininkių iš 55 šalių užima trečią vietą, o daugiakovės (tarp 537 dviratininkių iš 56 šalių) – aštuntą.

Gruodžio mėnesį O.Baleišytės lauks dvejų Pasaulio dviračių treko taurės varžybos Berlyne ir Londone, o po naujų metų – Naujojoje Zelandijoje ir Honkonge.

„Šiose aukštesiose pozicijose, žinoma, bus sunku išsilaikyti. Tačiau galutiniam reitingui – per pasaulio čempionatą – bandysiu pakilti dar aukščiau. Iki čempionato laiko dar yra, todėl sunku spręsti, kaip viskas susiklostys. Kova tik prasideda. Tarkime, per pirmąjį Pasaulio taurės etapą Prancūzijoje daugiakovę baigiau ketvirta, o po savaitės antrajame etape Kanadoje – dvylikta“, – sako Olivija.

Tokijo olimpinė žaidynių kandidatė stipri daugiakovės ir skrečo varžybose, bet pati mėgstamiausia jos rungtis – atkrintamosios lenktynės. Jos jau įtrauktos į Europos čempionato programą, nors pasaulio čempionate šios rungties kol kas nėra. Olivija pripažįsta, kad negali pasigirti geru finišu, o atkrintamųjų varžybų finiše pakanka nebūti paskutinei ir neiškristi.

„Labai smagu lenktyniauti ir daugiakovės varžybose. Tai vienintelė rungtis, kurioje kovosiu dėl kelialapio į Tokijo olimpiadą. Daugiakovė – ypač sunki ir fiziškai, ir psichologiškai, per dieną reikia keturis kartus stoti į startą: laukia skrečo, tempo, atkrintamosios ir grupinės lenktynės. Anksčiau olimpinėje programoje buvo šešios rungtys, o po Rio de Žaneiro žaidynių liko keturios. Visos jos – grupinės lenktynės, nėra jokio asmeninio starto, todėl varžybas gali laimėti nebūtinai stipriausia dviratininkė. Per lenktynes reikia ir laimės, ir proto“, – sako Olivija.

Iki lapkričio pabaigos O.Baleišytė dalyvauja tik treniruočių stovyklose. Šio mėnesio pradžioje ji dvi savaites praleido Turkijoje, o pabaigoje dalyvavo tarptautinėse varžybose Ženevoje.

Į TREKĄ – IŠ TRIATLONO

Olivija gimė ir augo Panevėžyje, tačiau trejus metus praleido Mažeikiuose. Mat jos mama, buvusi nebloga plaukikė, rungtyniavusi krūtine bei laisvuju stiliumi ir per Lietuvos čempionatus pelnydavusi medalių, Panevėžyje negavo darbo ir išvyko į Mažeikius. Ten įsidarbino mokykloje ir instruktore plaukimo baseine.

Kai grįžo atgal į Panevėžį, pirmokė Olivija susidomėjo triatlonu. Ši sporto šaka jai patiko, bet sunkiai sekėsi bėgti. Per varžybas ne vienas pastebėjo, kad Olivija ypač gerai važiuoja dviračiu. Tuo metu jos mama, diplomuota Kūno kultūros instituto specialistė, vėl dirbo mokykloje ir plaukimo baseine.

Treneris A.Jakimavičius ieškojo dviratininkų trenerės dirbti su mažais vaikais. Jis prikalbino Solveigą keisti specializaciją. Moteris sutiko ir dabar abu ugdo dviratininkes Panevėžio kūno kultūros ir sporto centre bei Raimundo Sargūno sporto gimnazijoje.

„Dviračių lenktynės man buvo pati mėgstamiausia triatlono rungtis. Todėl ir atsiradau šiame sporte. Iš pradžių vienu metu dar lankiau triatlono ir dviratininkų treniruotes, bet greitai pasirinkau tik dviračių sportą. Mano pirmąją trenere tapo mama. Trekas man pasirodė baisus, ypač baiminausi galvodama, kaip reikės užvažiuoti į jo viršų.

Iš pradžių važinėju tik treko apačioje, bet atėjo laikas kilti ir į viršų. Žinoma, griuvimų neišvengiau. Tačiau kai tą baimę nugalėjau, treką iš karto pamilau. Tai ne plentas, kuriame viskas monotoniška ir nuobodu. Treke dideli greičiai, daug įvairiausių situacijų“, – lygina Olivija.

Prieš septynerius metus ji dalyvavo pirmose treko varžybose. Varžydamsi su triatlonininkėmis Olivija buvo pripratusi prie pergalių, o perėjusi į dviračių sportą kelerius metus nieko nelaimėjo, nes teko rungtyniauti su pora metų vyresnėmis dviratininkėmis. Pagrindinis Olivijos tikslas buvo jas nugalėti. Kai pagaliau jos varžovės tapo vienmetės sportininkės, Lietuvoje savo amžiaus grupėje ji pradėjo skinti pergales.

PIRMOSIOS PERGALĖS

Pirmą svarią pergalę panevėžietė iškovojo 2015-aisiais, kai Graikijoje per Europos jaunių čempionatą asmeninėse persekiojimo lenktynėse pelnė bronzos medalį.

„Tas medalis man buvo kažkas „vau“, didelė motyvacija tobulėti. Supratau, kad šiame sporte pavyks nugalėti ne tik Lietuvoje. Namie laimėdavau visas varžybas, todėl daug kas sakė, kad esu gabi ir talentinga. Tačiau man to neužteko, norėjau kažko daugiau bent jau Europos trekuose“, – prisipažįsta Olivija.

2016-aisiais Italijoje per Europos jaunių (iki 18 m.) čempionatą 17-metė panevėžietė laimėjo 2 km asmenines persekiojimo lenktynes, per atrankos varžybas 0,188 sek. pagerino pasaulio jaunių rekordą ir iškovojo daugiakovės sidabro medalį.

Tų metų spalio mėnesį, būdama dar jaunių amžiaus, ji jau bandė jėgas Europos elito čempionate Prancūzijoje. Debiutas moterų varžybose buvo sėkmingas – penkta vieta atkrintamosiose lenktynėse. „Man tai buvo visiškas kosmosas. Supratau, kad ir vyresnių nereikia labai bijoti“, – šypteli Olivija.

Pernai per Europos jaunimo iki 23 m. čempionatą Portugalijoje panevėžietė vėl atsistojė ant nugalėtojų pakylės – tapo atkrintamųjų varžybų vicečempione. Šiomis pergalėmis ypač džiaugėsi abu jos treneriai – mama ir A.Jakimavičius, kurie tikisi, kad Olivija Tokijo žaidynėse lenktyniaus daugiakovės rungtyje, kurioje dėl medalių kovos 21 dviratininkė.

„Olivija – potenciali Tokijo olimpiados kandidatė. Ji nebijo grupinių lenktynių, per kurias iškrintama, todėl čia ypač daug lemia gera mąstysena. Treke daug reiškia viena sekundė. Ją pražiupsosi – ir varžovės nuo tavęs pabėgs. Olivija neturi silpnų daugiakovės rungtių, visose keturiose rungtyniauja vienodai. Ji kovotoja. Mano ir kolegės Solveigos rankose – didelis talentas“, – neslepia A.Jakimavičius.

Olivija ypač džiaugiasi, kad vienas iš trenerių yra jos mama, kuri visada

Olivija su treneriais – mama ir A.Jakimavičiumi

būna šalia. „Man mama yra didelis autoritetas“, – neslepia dviratininkė.

BANDO IR SPRINTO RUNGTIS

Šiomet per Lietuvos čempionatą O.Baleišytė pelnė net penkis medalius: tris aukso ir du sidabro. Tačiau tai nėra jos rekordas. Panašiai ji pasirodavo ir ankstesniais metais.

„Labai smagu, kai per Lietuvos čempionatus galiu pasivaržyti sprinto rungtyse. Daug azarto sukelia lenktynės su sprinterėmis Simona Krupekaite ir Migle Marozaitė. Jas keirine netgi pavyksta aplenksti. Tai padariau per pernykštį ir per šių metų čempionatą. Bet Simona vis viena yra geriausia Lietuvoje, o pasaulyje užima aukščiausias vietas iš lietuvių. Vis dėlto į savo karjeros metraščių įsirašiau gražią pergalę“, – džiaugiasi Olivija.

DĖMESYS PSICHOLOGIJAI

O.Baleišytė – Lietuvos sporto universiteto antrakursė, studijuojanti visuomenės sveikatą ir fizinį aktyvumą. Domisi psichologija, skaito daug knygų, pati stengiasi pakoreguoti savo mąstyseną. Tačiau studijuoti psichologijos nenorėjo. „Tai tik hobis, psichologiją studijuoti išsamiau man būtų per sunku – nelengva mokslą derinti su sportu“, – neslepia trekininkė.

Sportininkė žavisi sveiku maistu, tačiau negali teigti, kad namie vien sveikai maitinasi. „Negaliu sakyti, kad esu visiškai šventa ir maistu nepiktaudžiauju. Būna visokių nuodėmių – suvalgau ir picą, ir torto gabalėlį. Tačiau prisižiūriu, stengiuosi pati pasigaminti kažko sveiko. Labiausiai patinka vištos krūtinėlė, bet dažniausiai tenka valgyti jautienos patiekalus“, – sako Olivija.

Tolimoje ateityje, kai baigs aktyvųjį sportą ir bus susitaupiusi pinigų, sportininkė svajoja turėti nuosavą kepyklėlę. Joje būtų kepamos gardžios bandelės ir gaminami sveiko maisto patiekalai.

”
OLIVIA – POTENCIALI TOKIJO OLIMPIADOS KANDIDATĖ. JI NEBIO GRUPINIŲ LENKTYNIŲ, PER KURIAS IŠKRINTAMA, TODĖL ČIA YPAČ DAUG LEMIA GERA MĄSTYSENA.

ANTANAS JAKIMAVIČIUS

IRKLAVIMO TIESIOJI SU POSŪKIU

PRAĖJUSIAME „OLIMPINĖS PANORAMOS“ NUMERYJE SUPAŽINDINOME SU LIETUVOS SPORTININKŲ PASIRODYMU TREČIOSIOSE JAUNIMO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE BUENOS AIRĖSE. DAR KARTĄ GRĮŽDAMI Į ARGENTINĄ KALBINAME MISIJOS VADOVĄ EINIŲ PETKŲ IR PAŠAKOJAME APIE SPORTININKŲ KAIMELĮ, NEJPRASTAS VARŽYBAS BEI ĮVAIRIUS NUTIKIMUS.

ALGIS BALSYS

Kipno Štreiniklio nuotr.

Šiame name Buenos Airėse gyvena lietuviai

LTOK vykdomojo komiteto posėdyje, aptardamas Buenos Airėse pasiektus jaunųjų mūsų sportininkų rezultatus, LTOK olimpinio sporto direktorius, Lietuvos misijos vadovas Einius Petkus sakė, kad, jo nuomone, šis sportininkų kaimelis buvo netgi geresnis už olimpių žaidynių kaimelį Rio de Žaneire. Kodėl?

SPORTININKŲ KAIMELIS

Jo bendras plotas – 3,5 ha. Naujai pastatytas 31 namas. Žaidynių dienomis čia gyvena beveik 7 tūkst. žmonių, 4 tūkst. sportininkų. Jus saugojo 1700 įvairių sargybinių. Po žaidynių tai bus gyvenamasis rajonas. Visus namus jaunųjų olimpiečių delegacijos padabino savo šalių, olimpių komitetų vėliavomis, kita atributika. Lietuviai turėjo specialiai žaidynėms pasiūtą metro pločio ir 15 m ilgio vėliavą.

„Mažesnis, kompaktiškesnis. Po kelionės gan operatyviai apsigyvenome mums skirtą devynaukščio namo šeštame aukšte. Turėjome

keturis butus po 2–3 kambarius. Įsikūreme taip, kad kiekviename bute dėl sportininkų ramybės kambarį turėtų ir treneriai. Kai kam teko viename kambarielyje gyventi keturiose – ankštai, bet be pykčių. Lovomis ir čiužiniais sportininkai nesiskundė, antklodės su žaidynių simbolika visi galėjo pasiimti dovanų. Durys bei langai laisvai atsidarinėjo ir užsidarinėjo. Kambarius valė kruopščiai, operatyviai. Internetas veikė gana gerai. Su kaimynais latviais, lenkais, vengrais sugyvenome draugiškai. Kai atsukau vandenį duše, net gera pasidarė: bėgo karštas ir šaltas, į koridorių vanduo nesiskundė, nuo lubų nevarvėjo. Štai tada ir prisiminiau Rio, kur dušuose dažnai bėgdavo tik šaltas, tik karštas vanduo arba joks. Mūsų biuras ir medicinos punktas Rio buvo užpildtas mažiausiai šešis kartus, kambarius valydavo tik per šventes ir tai apgraibomis...“ – lygino E.Petkus.

Medikų nuomone, gerai dirbo kaimelio poliklinika. Tiesa, ir mūsų gydytojui Daliui Barkauskui darbo

pakako, nors jokių didesnių traumų nebuvo, bet kadangi Buenos Airėse žaidynių metu buvo pavasaris, orų kaita padarė savo – buvo peršalusiu, sloguojančiu, su skaudančiomis gerklėmis. Rimtai niekas nesusirgo. Sportininkams greičiau atsigauti po skrydžio ir po krūvių lietuviai turėjo limfodrenažo aparatą ir stimuliatorių. Taigi ir laikinuosiuose namuose veikė savas medicinos punktas.

Lietuvos delegacijai talkino dvi lietuvių asistentės. Jūratė Žukaitė-Rolando, į Buenos Aires atvykusi prieš dešimt metų, ir Camila Siperka – ketvirtos kartos Argentinijos lietuvių atžala, prieš žaidynes net pramokusi prosenelių kalbos.

E.Petkui ir D.Barkauskui kasdien tekdavo dalyvauti misijos vadovų pasitarimuose, per kuriuos gaudavo naujausią informaciją apie kokius nors tvarkaraščių ar grafikų pakeitimus, sužinodavo visus užfiksuotus nusizengimus. Pavyzdžiui, kad ne mūsų korpuse tamsiaodžiai vaikinai septintame aukšte laipiojo iš vieno balkono į kitą. Visi misijos vadovų nusiskundimai buvo kruopščiai fiksuojami ir taisomi. Tik niekaip nepavyko sutvarkyti skalbyklos. Ten ir skalbė ilgai bei prastai, ir sportinė apranga bei rūbai dingdavo. Nukentėjo ir lietuviai, netekę marškinėlių, šortų...

Kaimelyje kasdien vykdavo koncertai, įvairūs kultūriniai renginiai, čia galėjo sportininkai ir treniruotis, ir pramogauti.

Prastai buvo su suvenyrais. Didžiausias deficitas buvo žaidynių talismanas jaguaras Pandis. Prieš išvykstant visų delegacijų vadovai gavo dovanų po vieną Pandį, tai į LTOK būstinę jis atkeliavo. Tačiau retam sportininkui pavyko jį nusipirkti. Kaip ir žaidynėms skirtą ženkliuką. Vitrinose jų

Ankštai, bet be pykčių

buvo, o pardavimui – ne. Nors tarp sportininkų ženklukų mainai vyko visu pajėgumu.

NEJPRASTOS VARŽYBOS

Nejprastų varžybų jaunimo olimpinėse žaidynėse būdavo ir anksčiau. Pavyzdžiui, prieš ketverius metus Nandzinge baidarininkai irklavo ne tiesiojoje, o ratu. Šiemet irkluotojams vėlgi buvo sugalvota naujų sunkumų. Irkluotojai į žaidynes pateko per įvairius čempionatus, įveikdami klasikinės 2000 m distancijas. O Buenos Airėse viskas buvo kitaip. Kvalifikacijoje reikėjo įveikti 500 m nuotolį, apsisukti ir vėl 500 m grįžti atgal. Pusfinalyje ir finale distancija iš viso buvo tik 500 m. Užtat varžybos vyko pačiame Argentinos sostinės centre ir jas matė tūkstančiai žiūrovų.

Mūsų misijos vadovo nuomone, argentiniečiai labai geranoriški, visur ir visada sveikindavo jaunosius sportininkus, jiems modavo, linkėdavo sėkmės.

Pirmą kartą lengvaatlečiams teko stoti į savo rungčių startus po du kartus, o abiejų pasirodymų rezultatai – metrai, centimetrai, sekundės būdavo sumuojami. Pavyzdžiui, štai kaip atrodė merginų šuolių į aukštį varžybos: vienos dienos pasiekimas 160 cm, kitos 170 cm, bendras rezultatas – 330 cm.

Kodėl lengvaatlečiams reikėjo startuoti du kartus? Lietuvos misijos vadovo nuomone, todėl, kad jauniems sportininkams būtų mažiau laisvų dienų, turėtų daugiau progų pasivaržyti, o pirmą ar antrą žaidynių dieną baigusieji varžybas netrukdytų kitiems, dar laukiantiems savo startų, ir žinotų, jog ir jiems dar vyks kova dėl medalių. Be to, vieną dieną apmaudžiai suklydę gavo progą pasitaisyti. Kitų sporto šakų atstovai – šauliai, stalo tenisininkai, penkiakovininkai ir kiti, baigę asmenines varžybas, dar dalyvavo mišrios estafetės rungtyje

ar varžėsi vienoje komandoje su kitos šalies atstovu. Tik boksinkinai, imtynininkai, sunkumų kilnotojai antrą kartą jau nestartavo.

E.Petkus džiaugėsi, kad mūsų jaunimas yra motyvuotas, elgėsi labai profesionaliai, visi siekė maksimalių tikslų. O pavyko taip, kaip pavyko. Medalius laimėjusios plaukikės Agnė Šeilekaitė ir Kotryna Teterėvkova buvo apdovanotos misijos suvenyrais.

VALGYKLA

Sportininkų kaimelio valgykloje, kuri oficialiai vadinasi kavine, vienu metu galėjo pavalgyti 2 tūkst. žaidynių dalyvių. Maisto gamintojų teigimu, kasdien keturis kartus buvo pagaminama ir patiekiami po 8 tūkst. porcijų įvairių patiekalų. Vieną vakarą, anot vyriausiojo šefo, suvalgyta 7 tūkst. picų...

Kaip pasakojo E.Petkus, pirmomis dienomis, kaip dažnai būdavo ir kitur, valgykloje nutįsdavo eilės, trūko maisto. Bet organizatoriai greit reagojo į nesklandumus: kai kur pertvarkė vitrinas, ėmė rikiuoti eiles, nebeleido prie vieno stovinčiojo prisiklijuoti dar penkiems ar devyniems vėliau atėjusiems. Greit įsigaliojo tvarka.

„Maistas, sakyčiau, buvo skanesnis negu Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse. Jo gamintojai stengėsi tenkinti visus valgytojų pageidavimus. O jų, kaip visada, daugiausiai turėjo Azijos ir Afrikos atstovai. Misijos vadovų pasitarime indas pareiškė, kad jų šalies sportininkai labai pasiilgo indiško maisto, be jo negali siekti aukštų rezultatų. Valgykloje operatyviai atsirado indiški patiekalų skyrelis. Kitame misijos vadovų pasitarime indas dėkojo, kad maistas geras, bet karis ne tos spalvos“, – pasakojo E.Petkus. Lietuviai nei cepelinų, nei bulvinių blynų neprashė.

ŽAIDYNĖS IR DU FESTIVALIAI

2019-aisiais, Tokijo olimpinų žaidy-

Misijos vadovas E.Petkus ir jo pavaduotojas K.Steponavičius

nių išvakarėse, Senajame žemyne vyks dar trys dideli sporto renginiai. Birželio 21–30 d. Minske rengiamos antrosios Europos žaidynės. Penkiolikoje sporto šakų jėgas išbandys 4 tūkst. atletų. Po mėnesio, liepos 21–27 d., Baku vyks Europos jaunimo vasaros olimpinis festivalis. Na, o metų pradžioje, vasario 9–16 d., Sarajeve bus surengtas Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis.

Kaip sakė E.Petkus, pirmą kartą tokios svarbios žaidynės vyks Lietuvos kaimynystėje. Nereikės sukti galvos nei dėl patogesnės kelionės, nei dėl aklimatizacijos. Sėdai į traukinį ar autobusą – ir po poros valandų jau esi prie sportininkų kaimelio. Dar vienas privalumas – žaidynės vyks tik savaitę. Kiek mūsų šalių rungtyniaus Minske, šiandien galima tik spėlioti, nes daug sporto šakų atstovų atranka baigsis kitais metais. Dabar, E.Petkaus skaičiavimu, kelialapius yra iškovoję 38 mūsų sportininkai. Jeigu pasiseks tolesnėje atrankoje, antrosiose Europos žaidynėse gali dalyvauti 70–80 Lietuvos sportininkų. Priminsime, kad pirmosiose Europos žaidynėse Baku 2015 m. Lietuvai atstovavo 70 sportininkų.

Žiemos olimpiniam festivalyje planuoja startuoti 13 Lietuvos atstovų. Dar neaišku, kiek mūsų šalių dalyvaus vasaros olimpiniam festivalyje. Kalbant apie vasaros festivalį atrodo, kad pagal reitingą vėl turėsime vaikų krepšinio komandą. O naujovė Baku bus ta, kad prie tradicinių sporto šakų – lengvosios atletikos, dviračių sporto, dziudo, gimnastikos, plaukimo, krepšinio, rankinio, teniso, tinklinio – prisidės ir imtynės. Šeiminkai turi teisę pasirinkti vieną šalį ypač populiarią sporto šaką.

Ketvirtąsias pasaulio jaunimo vasaros olimpinės žaidynes planuojama surengti Afrikoje – Senegale, Dakare.

”
KAI KAM TEKO VIENAME KAMBARYJE GYVENTI KETURIESE – ANKŠTAI, BET BE PYKČIŲ. LOVOMIS IR ČIUŽINIAIS SPORTININKAI NESISKUNDĖ, ANTKLODES SU ŽAIDYNIŲ SIMBOLIKA VISI GALĖJO PASIIMTI DOVANŲ.

EINIUS PETKUS

**BUENOS
AIRES
2018**
YOUTH OLYMPIC GAMES
YOG
DNA

Jaunimo olimpinis
žaidynių atidarymo
akimirka

OLIMPINIŲ BUENOS AIRIŲ AIDAI

Čia vyko imtynių ir
boksų varžybos

Išpūdinga šaudymo arena

Buenos Aires 2018
Feel the future

„Sinchroninis“ plaukimas

Lietuvos sportininkų palaikymo komanda plaukikų varžybose

Fechtuojasi
penkiakovininkas A.Kazlas

Aukščio sulig namu... Rutulio stūmikas D.Čepys

Valgykla

Vienas iš retų suvenyrų

Gydytojas D.Barkauskas

Sportininkų
kaimėlio
pramogų
zona

A.Šeleikaitė

KAUNAS GERIAU NEI AMERIKA

KAUNIETĖ JAUNIMO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ PLIAUKIMO ČEMPIONĖ AGNĖ ŠELEIKAITĖ, KAIP RETA ŠIANDIEN, VISKUO PATENKINTA: IR SĄLYGOMIS LAIKINOJOJE SOSTINĖJE, IR TRENERIU, KURIO SAKO NĖKETINANTI KEISTI IKI KARJEROS PABAIGOS.

LINA DAUGĖLAITĖ

Plaukikę Agnę Šeleikaitę, jaunimo olimpinėse žaidynėse Buenos Airėse laimėjusią auksą 50 m krūtine rungtyje, žiniasklaida suskubo lyginti su Rūta Meilutyte, kuri prieš ketverius metus iš tokių pat žaidynių grįžo pasipuošusi dviem aukščiausios prabos apdovanojimais. Kuo dar panašios šios plaukikės?

„Abi blondinės, abi gražios, abi protingos, abi užsispyrusios ir abi talentingos“, – juokiasi Agnės treneris Giedrius Martinionis, iki išvykimo karjeros tęsti į Angliją treniravęs ir R.Meilutytę. Ir jau rimtai prideda – nereikia nieko su niekuo lyginti: „Kiekvienas esame unikalūs, turime savo tikslų, esame asmenybės. Lygiai kaip

Arvydo Sabonio negalima lyginti su Jonu Valančiūnu, nors abu jie žaidžia krepšinį ir abu yra vidurio puolėjai.“

Tokio sulyginimo kratosi ir pati Agnė. „Man labai nepatinka, kai mane lygina su Rūta. Rūta yra fenomenas. Manau, jai dar ilgai niekas neprilygs. Kai mane vadina antrąja Meilutyte, man nepatinka – niekada nepasieksiu jos lygio, nes būdama penkiolikos ji jau pagerino pasaulio rekordą“, – greitakalbe beria po jaunimo olimpinių žaidynių išgarsėjusi plaukikė.

SPRINTERĖ

Nors ši aštuoniolikmetė plaukikė į save atkreipė dėmesį dar rugsėjį, kai iš Kazanėje vykusio pirmojo Pasaulio plaukimo taurės etapo parvežė du

bronzos medalius. O Buenos Airėse po ausrinio 50 m krūtine varžybų finišo kiti jos tenykščiai pasirodymai buvo kuklesni: 100 m krūtine rungtį baigė septinta, o 200 m krūtine – 22-a.

Kad ir kaip būtų gaila, mieliausia pačiai plaukikei 50 m krūtine rungtis nėra olimpinis nuotolis. „50 m man sekasi geriausiai – turiu daug greičio, daug sprogstamosios jėgos. Bet akcentuojame 100 m plaukimą, nes tai olimpinė distancija. Man trūksta ištvermės. Treniruojamės“, – savo stipriąsias ir silpnąsias puses atskleidžia sportininkė.

„Agnė greituminio tipo, bet nepasakyčiau, kad jos 100 m plaukimas prastas“, – sako treneris G.Martinio-

nis. Jo nuomone, Argentinoje geriau pasirodyti 100 m nuotolio varžybose jaunai plaukikei sutrukdė tas auksinis medalis. „Tokių pergalių nebuvo, nuolat kažkur finaluose, bet mes visą laiką kovojame su savo sekundėmis, su savo demonais, su savimi. Taigi 100 m ji plaukė visai ne pagal savo galimybes – pirmuosius 50 m pradėjo taip lėtai, kad gyvenime neprisimenu tokios lėtos jos pradžios. Viena sekunde lėčiau! Agnė turėjo būti stipri Kotrynos konkurentė kovoje dėl trečios vietos. Bet nemigo naktys, skambučiai, žurnalistai, dėmesys iš namų, džiaugsmas – visa tai truputį išbalansavo“, – antrąjį pasirodymą apibendrina treneris.

Pasiruošimas žaidynėms irgi nebuvo visavertis, nes jos, pasak trenerio, neįsipašė į jų kalendorių. „Dėl to pasiruošimo ciklas buvo kaip niekada trumpas – tik aštuonios savaitės, nors paprastai po aštuonių savaičių mes tik baigiame bazinį pasirengimą ir tada prasideda treniruotės“, – paaiškina treneris ir patikina, kad potencialo jo auklėtinė varžytis 100 m rungtyje tikrai turi.

PATAIKĖ IŠ KETVIRTO KARTO

Agnė į baseiną atėjo prieš tai išbandžiusi tris sporto šakas: dailųjį čiuožimą, tenisą ir krepšinį. Tenisą lankė gal porą mėnesių, o krepšinį – vos porą savaičių. Dailiajam čiuožimui skyrė porą metų.

Tačiau šiandien piruetų ant ledo Agnė nebeišsuktų, nes pačiužų nesimatoja seniai – ledas nevilioja, o ir traumų tikimybė bauginą. Jau dešimt metų grybšniais matuodama baseiną nuo plaukimo aštuoniolikmetė dar nepavargo. „Man plaukimas patinka dėl pergalių, varžybų, adrenalino. Žavi pojūtis vandenyje – kaip išnyri, kaip panyri. Ir, žinoma, pergalės jausmas“, – kuo paviliojo plaukimas, vardija A.Šeilekaitė.

Medalius Agnė kabina ant specialiai šiam tikslui prie sienos pritvirtintos kartelės savo kambaryje. „Matau kiekvieną dieną, dėl ko einu į treniruotes, dėl ko plaukiu ir dėl ko stengiuosi“, – sako mergina.

Tiesa, kartelės jau reikia naujos. Tvirtesnės. Mat jaunimo olimpiinių žaidynių medalio Agnė šalia kitų išrikiuoti nė nespėjo, nes vos užkabinus akreditaciją (joms čia taip pat skirta vieta) kartelė su visais ligi tol iškovotais trofėjais nubildėjo.

VISKIU PATENKINTAI!

A.Šeilekaitė – Lietuvos sveikatos mokslų universiteto pirmakursė, besirengianti tapti kineziterapeute. Spe-

cialybės pasirinkimą padiktavo meilė sportui. „Aš pati daug traumų esu patyrusi, pas daug kineziterapeutų esu vaikščiojusi, artima man ši profesija pasirodė“, – aiškina pasirinkimą.

Beje, bendrakursiai į studentišką suolą grįžusią jaunimo olimpiinių žaidynių čempionę pasitiko staigmena. Sutikimas su pyrago gabalėliu, balionu ir gausybe palinkėjimų, šypsosi Agnė, buvo mielas.

Apie studijas Amerikoje, pagrindinėje plaukikų kalvėje, kaunietė pastaraisiais metais nė nemastė – ar verta ten vykti, svarstė prieš metus, pusantrų. „Nenorėjau. Man viskas čia gerai. Esu patenkinta sąlygomis. Visi sako: oi, kaip čia blogai! Nėra taip blogai. Gyvenu Kaune, čia yra kur plaukti, kur sportuoti. Su treneriu dirbu jau aštuonerius metus. Palikti žmogų, kuris, tikrai žinau, atiduoda viską dėl manęs, dėl komandos? Tai mano antrasis treneris ir, manau, jau iki karjeros pabaigos. Aš juo pasitikiu, manau, jis manimi irgi“, – sako plaukikė.

„Tik pasitikėdamas kažkuo gali pasiekti rezultatų. Tad mūsų visų – trenerių ir sportininkų – santykiai grįsti šimtaprocentiniu pasitikėjimu, kitaip neįmanoma“, – patikslina G.Martinionis.

IŠ KARTO ATKREIPĖ DĖMESĮ

Plaukimo pradžiamokslį A.Šeilekaitė išėjo pas trenerę Dalią Krasauskienę. Netrukus tėčio prašymu ją pradėjo treniruoti G.Martinionis. Jis greitai pastebėjo, kad Agnė išsiskiria iš būrio vaikų. „Jos greitas sprogstamasis raumenynas, ji staigi, vikri, mažiau turi ištvermės, bet ši savybė yra ugdoma. Galima pasiekti gana neblogų rezultatų. Ir tėvai stipriai palaikė. Agnė treniruotes lankė, nereikėjo skambinėti ir kviesti“, – darbo pradžią prisiminė treneris.

Per aštuonerius darbo metus, be abejo, buvo visko – nėra namų be dūmų. Tačiau vaikiški žaidimai ir paauklystės audros – praeity, o šiandien matydamas atsakingą Agnės požiūrį į treniruotes treneris šypsosi: „Nuo dabar jau galima pradėti treniuotis.“ Treneris įsitikinęs, kad siekti aukštumų jo auklėtinė turi visus reikalingus įrankius – užsidedimą, motyvaciją, gerą kūno sudėjimą ir gerą galvą, rūpinasi savimi, skaito, mokosi.

KONKURENTĖ

Tobulėti lengviau, kai turi stiprų konkurentą. A.Šeilekaitė džiaugiasi, kad Lietuvoje plaukimo takeliuose ji nuolat susiduria su vilniete Kotryna Teterėkova, kuri jaunimo olimpiinių žaidynių 100 m krūtine rungtyje iškovojo bronzą, o 200 m nuotolyje – sidabrą.

G.Martinionis

„Daug lengviau plaukti ir stengtis, kai šalia plaukia stipri varžovė. Jeigu ne Kotryna, net būtų neįdomu plaukti, nes kitos Lietuvos sportininkės daug atsilieka, aišku, nekalbant apie Rūtą, bet ji rečiau dalyvauja varžybose Lietuvoje. O čia tokia intriga atsirado, abiem stimulus yra“, – pagrindine konkurente džiaugiasi A.Šeilekaitė.

Trenerio G.Martinionio nuomone, K.Teterėkova – ištis talentinga plaukikė. „Kotryna puiki mergaitė. Potencialas jos didelis. Ji turi išskirtinius vandens pojūčio duomenis, turi unikalias kojas, kuriomis itin stipriai atsispiria ir vandenyje jomis gerai dirba. Labai lengvutė, lieknutė – mažas vandens pasipriešinimas. Palyginti su masyvesniais sportininkais, ji nėra didelė. Džiugu žiūrėti, kaip ji progresuoja. Bet labai liūdina Vilniaus baseinų situacija“, – sako G.Martinionis.

TIKSLAS – TOBULĖTI

Dar šiais metais A.Šeilekaitės planuose – Lietuvos plaukimo čempionatas, kuris gruodžio 19–21 d. vyks Anykščiuose. O kitą sezoną ji pirmiausia galvos apie tai, kaip įvykdyti pasaulio čempionato A normatyvą. Iki jo 50 m krūtine rungtyje kaunietei trūksta vos 0,02 sek.

„Tikrai planuojame dalyvauti pasaulio čempionate. Neturime tikslų į jį vykti tik šiaip sau – ten reikia vykti kovoti dėl medalio“, – sako treneris.

Apie olimpiinius tikslus Agnė dar nekalba. „Tiesiog noriu tobulėti ir gerinti savo rezultatus“, – sako mergina. O treneris skaičiuoja ir olimpiinių normatyvų milisekundes. Olimpinė atranka prasidės jau kitų metų kovo mėnesį.

”
TIK PASITIKĖDAMAS KAŽKUO GALI PASIEKTI REZULTATŲ. TAD MŪSŲ VISŲ – TRENERIŲ IR SPORTININKŲ – SANTYKIAI GRĮSTI PASITIKĖJIMU, KITAIP NEĮMANOMA.

GIEDRIUS MARTINIONIS

KLAIPĖDA TAMPA SPORTO MIESTU

KLAIPĖDĄ ŠIA VASARĄ UŽLIEJO ĮVAIRIŲ MASINIŲ SPORTO RENGINIŲ LAVINA, DAUGELIS JŲ BUVO MALONI STAIGMENĄ GYVENTOJAMS. AR UOSTAMIESTIS PATEISINO JAM SUTEIKTĄ ŠIŲ METŲ EUROPOS SPORTO MIESTO TITULĄ? APIE TAI MINTIMIS DALIJASI KLAIPĖDOS MIESTO MERAS VYTAUTAS GRUBLIAUSKAS.

GEDIMINAS PILAITIS

Irkluotojai ant vandens suformavo trispalvę

Europos sporto sostinių ir miestų asociacija „ACES Europe“ Klaipėdą paskelbė šių metų Senojo žemyno sporto miestu. Kodėl šio vardo siekėte ir kokias viltis puoselėjote?

Norėjome įrodyti, kad Klaipėda verta Europos sporto miesto vardo. Tokie titulai teikiami ne už gražias akis. „ACES Europe“ atstovai ne kartą pas mus lankėsi, domėjosi, ką esame padarę plėtodami sporto sąjungą, ką rengiamės nuveikti. Buvo ir daugiau pretendentų – vyko savotiškos miestų varžybos. Šiųmete Europos sporto sostine tituluotas Budapeštas, o mažosiomis sporto sostinėmis – dar 18 įvairių šalių miestų.

Tai ne olimpinės žaidynės ar pasaulio futbolo čempionatas, kai miestai įsipareigoja sukurti reikiamų sporto bazių, viešbučių, viešojo transporto infrastruktūrą. „ACES Europe“ atrankos kriterijai – propaguojamų sporto šakų įvairovė, sportuojančių žmonių skaičius, miesto bendruomenės įtraukimas į sporto renginius, vertinami ir ateities planai bei vizijos. Senojo žemyno sporto miesto regalijos mums buvo įteiktos Briuselyje – Europos Parlamente. Klaipėda – pirmasis Lietuvos miestas, pelnęs tokį titulą.

Kokios naudos, papildomų investicijų ar privilegijų teikia toks pripažinimas?

Jokių investicijų iš kitur nesitikėjome ir negavome. Priešingai – aktyvinant sporto sąjungą patiems teko ieškoti lėšų. Europos sporto miesto titulas yra skatinamojo pobūdžio – ne tik ankstesnių laimėjimų, meilės sportui įvertinimas, bet ir naujas impulsas garsinti Klaipėdą, dalytis patirtimi, užmegzti ir plėtoti naujus ryšius su tarptautinėmis sporto organizacijomis.

„ACES Europe“ ekspertai, rinkdami sportiškiausius žemyno miestus, labiausiai akcentuoja naujas idėjas, gebėjimus ir pasirengimą į masinio sporto sąjungą įtraukti kuo daugiau žmonių, propaguoti aktyvią ir sveiką gyvenimą.

Projektai, kurių organizatoriai pasižada ką nors padaryti visuomenės labui žinodami, kad neįvykdžius įsipareigojimų jokios sankcijos negresia, kartais primena savireklamą, norą pasipuikuoti.

Galima įvairiai svarstyti, bet mums kova dėl Europos sporto miesto titulo buvo rimtas į ateitį nukreiptas

socialinis projektas. Pripažinimas – kaip pasitikėjimo kreditas, galimybė sportui neabejingiems žmonėms dar tvirčiau susitelkti, plačiau išskleisti sparnus.

„ACES Europe“ labiau domino ne tai, kas pas mus surašyta, o ką ketiname nuveikti ateityje. Todėl Klaipėdoje 2018-ieji buvo paskelbti Sporto metais – parengėme plačią išskirtinių, žmonių dėmesį traukiančių renginių programą. Aktyvindami masinio ir profesionalaus sporto plėtrą siekėme išjudinti uostamiestį.

Kaip apibūdintumėte pagrindinius projekto „Klaipėda – Europos sporto miestas 2018“ uždavinius ir tikslus?

Tokiam projektui jau buvo sukurtas ganėtinai tvirtas pagrindas. Klaipėdoje sportuoja apie 9 tūkst. žmonių, bet iš tikrųjų entuziastų yra daugiau. Nemažai klaipėdiečių dalyvauja įvairiuose sveikatinimo, masiniuose sporto renginiuose, aktyviai naudojasi šiuolaikiškais pėsčiųjų ir dviratininkų takais – uostamiesčio gatvėmis ir žaliosiomis zonomis jie šiuo metu yra nusidriekę per 120 km.

Mieste plėtojama daugiau kaip pusšimtis sporto šakų, veikia kone šimtas sporto, laisvalaikio ir sveikatingumo bazių, įkurti penki profesionalaus sporto klubai ir tiek pat vaikų sporto mokyklų. Klaipėdiečiai pirmieji Lietuvoje įgyvendino antros klasės moksleivių mokymo plaukti programą, treniruotes lankantiems vaikams yra numatyti specialūs sporto krepšeliai.

Svarbiausias projekto tikslas – įtaigiai ir patraukliai skatinti fizinės kultūros ir sporto sąjungą Klaipėdoje. Manau, kad pateisinome Europos sporto miesto vardą – suorganizuota apie 70 įvairių su sportu susijusių renginių, neskaičiuojant čia vykstančių reguliarių krepšinio, futbolo, rankinio, kitų

Naujasis uostamiesčio baseinas

sporto šakų varžybų. Sporto metų programai iš miesto biudžeto atseikėta 300 tūkst. eurų.

Ar proginiai renginiai kuo nors skyrėsi nuo įprastų uostamiesčio nuolat vykstančių masinių sporto švenčių ir sąskrydžių?

Gyvendami prie jūros kartais net nepastebime viso mus supančios nuostabios gamtos, kuria taip žavisi svečiai, grožio ir privatumo. Didžiulio miestiečių dėmesio sulaukė šią vasarą pirmą kartą organizuota paplūdimio sporto šakų šventė. Kruizinių ir karo laivų terminale pasirodė kovos menų atstovai, iš salių į atviras erdves išsiveržė sunkiosios atletikos mėgėjai.

Dar viena naujovė – vandens sporto šakų festivalis. Danės krantines aplipę žiūrovai stebėjo irklavimo meistrų lenktynes, jachtomis „Optimist“ buriuojančių vaikų regatas. Renginiuose dalyvavo įvairaus amžiaus žmonės, kai kurie jų anksčiau nesportavo. Šalia Biržos tilto išrikiavę savo baidares ir kanojas vandens sporto mėgėjai ant vandens suformavo dar neregėtą trispalvę.

Klaipėdiečiai aktyviai dalyvavo ir šiaurietiško ėjimo užsiėmimuose, parkuose surengtose masinėse mankštose, dviratininkų ir pėsčiųjų ekskursijose įdomiais maršrutais. Sporto metai mieste jau artėja į pabaigą, bet tai nereiškia, kad įgavę smagų pagreitį paskui nugulsime į dugną. Sukaupta patirtis, masiniam sportui atvertos naujos erdvės pravers ateityje – mėginsime dar daugiau žmonių įtraukti į fizinio aktyvumo ir sveikatingumo skatinimo programas. Pastebėjome, kad viešos pratybos, patrauklūs sporto renginiai po atviru dangumi ugdo bendruomeniškumą. Kūno kultūros ir

sporto strategai numatė išskirtinį dėmesį skirti pasyvesnėms socialinėms grupėms – įvairaus amžiaus moksleiviams, senjorams, neįgaliesiems.

Kokie masiniai sporto renginiai, jūsų nuomone, geriausiai atspindi uostamiesčio veidą ir čia gyvenančių žmonių charakterį?

Apsiribosiu tik keliais ryškiausiais pavyzdžiais. Šimtus bėgikų sutraukia rudenį Smiltynėje vykstančios tarptautinės „Gintarinės jūrmylės“ varžybos. Ten dalyvauja ir profesionalūs stajeriai, ir mėgėjai – vaikai, senjorai, jungtinės įmonių komandos. Pasaulyje negirdėjau krosų, kurių distancijos būtų matuojamos jūrmylėmis.

Unikalus reiškinys – miesto garbės piliečio Kazimiero Budrio daug metų organizuojami tarptautiniai šeimų krepšinio turnyrai. Juose rungėsi ir NBA krepšininkai Arvydas Sabonis bei jo sūnus Domantas. Kunigo pranciškono Benedikto Jurčio sumanytos „Vilties“ bėgimo miesto gatvėmis varžybos, skirtos onkologinėmis ligomis sergantiems žmonėms paremti, pakelia visą Klaipėdą.

Ar Europos sporto miesto titulas – tai dar viena paskata renovuoti materialinę bazę, rūpintis sporto įrenginių ir visos infrastruktūros plėtra?

Šalia „Švyturio“ arenos iškilusį naują 50 metrų ilgio dešimties takelių baseiną ir sveikatingumo kompleksą vertinčiau kaip didžiausią sėkmę. Tokio objekto miestui jau seniai reikėjo. Visus Tarptautinės plaukimo federacijos reikalavimus atitinkantis baseinas su žiūrovų tribūnomis kainavo 16,6 mln. eurų. Taip jau atsitiko, kad šis kompleksas duris atvėrė Sporto metais.

”

ŠALIA „ŠVYTURIO“ ARENOS IŠKILUSĮ NAUJĄ 50 METRŲ ILGIO DEŠIMTIES TAKELIŲ BASEINĄ IR SVEIKATINGUMO KOMPLEKSĄ VERTINČIAU KAIP DIDŽIAUSIĄ SĖKMĘ. TOKIO OBJEKTO MIESTUI JAU SENIAI REIKĖJO.

Sajūdžio parke įrengtos naujos erdvės aktyviam miestiečių poilsiui – jame atsirado teritorijos BMX dviračių, riedlenčių, riedučių mėgėjams, nutiesti nauji takai ir dviratininkams, ir pėstiesiems. Šio projekto kaina – daugiau kaip milijonas eurų.

Pradėta rekonstruoti prie Danės įsikūrusi irklautojų bazė – pertvarkytose erdvėse bus įrengtos sportininkams reikalingos treniruotųjų salės, drabužinės su dušais, uždari valčių elingai, remonto dirbtuvės, administracijos patalpos. Visi numatyti darbai irgi kainuos daugiau kaip milijoną eurų.

Senajo plaukimo baseino pastatą perduosime futbolininkams – čia įsikurs stadionas su žiūrovų tribūnomis, bus ir mažesnių matmenų aikštė. Naujam objektui skirta apie 10 mln. eurų. Iš esmės jis taps daugiafunkciu kompleksu, pritaikytu ir sportininkų, ir fiziškai judrių miestiečių poreikiams.

Dar vienas ryškus projektas – naujo sporto ir laisvalaikio komplekso statyba. Ten planuojame įrengti dvi aikšteles ledo ritulio, dailiojo ir greitojo čiuožimo, akmenslydžio meistrų treniruotėms ir varžyboms. Penkiose universaliose komplekso aikštelėse įgūdžius galės tobulinti rankinio, futbolo, krepšinio, tinklinio, teniso, skvošo ir badmintono mėgėjai. Klaipėdos taryba pritarė tokio sporto komplekso Ryšininukų gatvėje, buvu-

TIKSLAS

PROGRAMA

Klaipėdoje sukurta mokyklų sporto aikštynų sutvarkymo programa. Savivaldybės tikslas – per penkerius metus atnaujinti visų uostamiesčio mokyklos įstaigų sporto bazes. Tam prireiks apie 7 mln. eurų.

Vytauto Didžiojo gimnazijos „Versmės“ pagrindinės mokyklos stadionai jau renovuoti. Greitai bus sutvarkyti Vydūno, Hermano Zudermano ir „Žemynos“ gimnazijų aikštynai.

„Šiais laikais jaunimo į ankštą ir tvankias sporto sales, vis dar primenančias sovietmečio paveldą, neįviliosi – atsirado naujų ir patrauklių pramogų. Už sporto klubų paslaugas reikia mokėti, pirkti inventorių, aprangą, todėl ne visi tėvai pajėgia finansuoti vaikų treniruotes. Galvodami, nuo ko pradėti, sukūrėme mokyklų sporto aikštynų sutvarkymo programą“, – paaiškino V.Grubliauskas.

Ledo arenos ir sporto aikštelių komplekso projektuotojų vizualizacija

Vandens sporto šakų festivalis

V.Grubliauskas išbandė naujus dviračių takus

sios senosios vandenvietės teritorijoje, projektui. Kitų metų pabaigoje pradėtos statybos truktų pusantrų ar dvejus metus.

Užsimota pastatyti ir naują regioninį futbolo stadioną. Įdomu, kam miestui, kurio futbolininkai niekaip neišbrenda iš ilgalaikės krizės, reikalinga tokia arena?

Savivaldybės taryba pritarė ir šiam projektui – bus skelbiamas architektų konkursas, o paskui rengiamas techninis projektas. Siūloma pastatyti UEFA ketvirtosios kategorijos stadioną, kuriame tilptų 8–10 tūkst. žiūrovų. Ten dar būtų ir lengvosios atletikos aikštynas, dengtas sporto salių kompleksas su reikiama inžinerine ir susisiekimo infrastruktūra. Preliminari projekto sąmata – apie 40 mln. eurų.

Tokia arena tarp Tilžės, Klemiškės gatvių ir Palangos plento – ne prabanga, o gyvenimo būtinybės paskirtas strateginis sprendimas, nes senasis miesto futbolo stadionas pateko į Klaipėdos jūrų uosto plėtros zoną. Anksčiau ar vėliau būtų reikėję jį perkelti kitur.

Ambicingi projektai intriguoja, kaitina aistras, tik kaip dėl amunicijos? Visiems sumanymams įgyvendinti prireiks solidžių investicijų.

Lėšų paieška – sudedamoji prioritetinių projektų dalis. Viskas įmanoma, kai užsibrėži konkrečius tikslus ir nuosekliai jų sieki. Naujojo plaukimo baseino statyba buvo finansuojama iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų – Vyriausybė pridėjo milijoną, savivaldybė 4 mln. eurų. Tikimės paramos ir futbolo stadiono statybai.

Švyturio ir Kretingos gatvėse greitai bus pakloti pamatai dar vienam sporto kompleksui, skirtam krepšiniui,

”

UOSTAMIESTIS BE BURIŲ – KAIP ŽMOGUS BE SIELOS.

rankiniui, tinkliniui, salės futbolui, meninei gimnastikai. Jo prireikė todėl, kad kita šiauriniame jūrų uosto pakraštyje buvusi sporto salė atsidūrė įmonės „Klaipėdos nafta“ plėtros zonoje. Šiam projektui naftininkai, kaip kompensaciją miestui, žada skirti apie 5 mln. eurų.

Jau minėtas sporto ir laisvalaikio centras su ledo aikštelėmis būtų statomas koncesijos būdu. Ilgalaikė partnerystės sutartis galiotų 25 metus. Per tą laiką sporto komplekso valdytojams Klaipėdos savivaldybė turėtų dalimis sumokėti 18,8 mln. eurų.

Galbūt urbanistai ne viską apskaičiavo, jeigu anksčiau statyti sporto objektai patenka į pramonės plėtros zonas. Klaipėdos uoste jau nebeliko vietos ir buriuotojams.

Tai dar viena skaudi problema. Intensyvėjanti laivyba, didėjanti prekių krova buriuotojus išginė iš uosto. Miesto ir Klaipėdos rajono savivaldybės finansuoja vaikų buravimo mokyklos „Žiemys“ veiklą – auklėtiniai vežiojami treniruotis į Dreverną. Buriuotojams atsiras daugiau erdvės, kai prie Kiaulės Nugaros salos bus įrengti pietiniai uosto vartai. Ten jau numatyta vieta ir vandens sporto bazė. Uostamiestis be burių – kaip žmogus be sielos.

Pasukęs į politiką atsisakė profesionalaus džiazo muzikanto karje-

ros. Trimitu dar grojate savo malonumui namie ir per miesto šventes, o sportui ar užtenka laiko?

Daug garsių menininkų sėkmingai derindavo savo darbus ir fizines pratybas. Grafikas Stasys Krasauskas išgarsėjo kaip daugkartinis šalies plaukimo čempionas ir rekordininkas, vandensvydininkas, estrados dainininkas Simonas Donskovas – žinomas sunkiaatletis. Klaipėdiečiu tapęs filosofas ir rašytojas Arvydas Juozaitis Monrealio olimpinėse žaidynėse nuskynė bronzą plaukimo varžybose.

Melnragėje, kurioje gyvenu, diena pradeda nuo šiaurietiško vaikštynių. Įprastas ritualas – kiekvieną rytą nupėdinti penkis kilometrus. Savaitgaliais su šeimos nariais važinėju dviračių takais. Apsilankau ir plaukimo baseine.

Jaunystėje žavėjaisi futbolu, ledo rituliu ir tinkliniu. Senamiesčio rūsyje buvome įsirengę sunkiosios atletikos salę – viena ranka iškeldavau 50–60 kg svorio štangą. Tada nebuvo interneto, išmaniųjų telefonų, tad visą laisvalaikį praleisdavome kieme spardydami kamuolį. O dabar tėvai savo vaikų negali atplėšti nuo kompiuterių.

Į PAMOKAS RAGINTI NEREIKIA

TRADICINIUOSE GERIAUSIŲ LIETUVOS KŪNO KULTŪROS MOKYTOJŲ APDOVANOJIMUOSE ĮVERTINIMO SULAUKĖ NE TIK MOKYKLŲ, BET IR IKIMOKYKLINIŲ ĮSTAIGŲ PEDAGOGAI.

GEDAS SAROČKA

Po apdovanojimų

Sauliaus Čibhos nuotr.

Lapkričio 13 d. Lietuvos tautiniame olimpiame komitete buvo įteikta dešimt apdovanojimų. Pirmą kartą apdovanojimų istorijoje visi laurai atiteko moterims.

Lydimos kolegų bei artimųjų pedagogės atsiėmė diplomus, simbolines statulėles ir pinigines premijas. Laureates apdovanojo švietimo ir mokslo ministrė Jurgita Petrauskienė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacijos prezidentė Laima Trinkūnienė ir Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos vadovė Audronė Vizbarienė.

Devintą kartą rengiamas konkursas sulaukė didelio dėmesio – apdovanojimams nominuoti pedagogai internete gavo apie 80 tūkst. palaikymo balsų. Abiejų kategorijų laureatai išrinkti sudėjus viešo balsavimo ir specialios komisijos balsus.

Ugdytojai vertinti pagal praktinę veiklą, indėlį į vaikų ir jaunimo fizinį aktyvumą, kūno kultūros ir sporto plėtrą 2016–2018 mokslo metais atsižvelgiant ne vien į laimėjimus sporto varžybose, bet ir į aktyvumą organizuojant renginius, inovatyvių metodų taikymą, darbą su bendruomenėmis.

„Mokytojų atliekamą darbą sunku pakankamai įvertinti. Darželių, mokyklų pedagogų rankose vaikai subręsta, užauga, tampa tais, kurie kuria valstybės ateitį. Dalis jų išauga sportininkais, tačiau svarbiausia, kad visiems išugdomos olimpinės ir kitos žmogiškosios vertybės, kad visi būtų sveikesni, užsidegtų sportui ir fiziniam aktyvumui. Dėkoju mokytojams už darbą, o šio konkurso partneriams – už tradicijos puoselėjimą“, – sakė J.Petrauskienė.

„Džiaugiuosi, kad kartu bendradarbiaudami galime pasveikinti mokyto-

jus. Jie užaugina ne tik būsimus olimpiečius, bet ir sveikesnės visuomenės narius. Sporte vieną dieną esi laimėtojas, o kitą dieną gali pralaimėti. Bet čia yra kitaip – vieną dieną laimi tu, o kitą dieną nugali kitas. Smagu, kad įvertinti ir mažesniųjų kūno kultūros ugdytojai, nes fizinio aktyvumo naudą svarbu diegti nuo pat mažens“, – kalbėjo D.Gudžinevičiūtė.

Konkursą organizavo Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centras, Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacija ir Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija.

Po apdovanojimų ceremonijos Lietuvos tautinis olimpinis komitetas pasirašė bendradarbiavimo sutartį su Respublikine ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų bei Lietuvos kūno kultūros mokytojų asocijomis.

ĮVERTINIMAS

LAUREATĖS

Geriausios 2016–2018 m. Lietuvos kūno kultūros mokytojos:

Linda Gudaitė (Šiaulių Julius Janonio gimnazija)

Irutė Juršėnaitė (Vilniaus palaimintojo Teofilijaus Matulionio gimnazija)

Ramutė Kontorovičienė (Lentvario Motiejaus Šimelionio gimnazija)

Ilona Palavinskienė (KTU inžinerijos licėjus)

Dalia Šklėriūtė (Prienų „Žiburio“ gimnazija)

Geriausios 2016–2018 m. Lietuvos ikimokyklinio amžiaus vaikų kūno kultūros ugdytojos:

Ugnė Avižienytė (Kauno lopšelis-darželis „Žingsnelis“)

Vilija Gerasimovičienė (Vilniaus lopšelis-darželis „Pušaitė“)

Neringa Godliauskienė (Ukmergės vaikų lopšelis-darželis „Nykštukas“)

Inga Bielevičienė (Varėnos vaikų lopšelis-darželis „Pasaka“)

Daiva Rusteikienė (Alytaus lopšelis-darželis „Girinukas“)

Sauliaus Čirbos ir LTOk nuotr.

Šiaulių Dainų progimnazijos 3B klasę aplankė garsūs baidarininkai E.Ramanauskas ir A.Lankas

VITAMINAS TŪKSTANČIAMS PRADINUKŲ

SPALIO PABAIGOJE LIETUVOS MOKYKLOSE VYKO PRADINUKAMS IR JŲ MOKYTOJAMS SKIRTAS PROJEKTAS „OLIMPINĖ SAVAITĖ“. JOJE AKTYVIAI DALYVAVO 629 KLASĖS, MAŽDAUG 12 TŪKSTANČIŲ VAIKŲ.

Pirmą kartą vykusio projekto tikslai ir skaičiai buvo pristatyti Sveikatos apsaugos ministerijoje vykusioje spaudos konferencijoje. Joje dalyvavo švietimo ir mokslo ministrė Jurgita Petrauskienė, sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga, LTOk prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. Ištraukus burtus paaiškėjo dešimt klasių, laimėjusių specialius prizus.

Projekto, kurį organizuoja Sveikatos apsaugos ministerija, Švietimo ir mokslo ministerija bei Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, pagrindinis tikslas – skatinti moksleivių ir jaunimo fizinį aktyvumą.

A.Veryga spaudos konferencijoje pabrėžė, kad sportas ir aktyvus gyvenimo būdas – visuomenės bei žmogaus sveikatos pagrindas.

„Pasiekėme ribą, kai 20 proc. Lietuvos vaikų turi antsvorio. Visuomenės apklausos rodo, kad Lietuvoje po

pamokų kasdien sportuoja kiek mažiau nei 10 proc. moksleivių. Sportas yra geriausias vaistas nuo depresijos, jis gerina mąstymą, suteikia pagrindą geresnei smegenų veiklai, tai yra žinių siekimui ir įsisavinimui. Fizinis aktyvumas yra vaistas nuo pusšimčio ligų, todėl ugdyti jaunimui fizinio aktyvumo įpročius yra svarbiausias šios akcijos tikslas“, – pabrėžė A.Veryga.

Šiame projekte dalyvavę pradinė klasių moksleiviai susipažino su sportu ir sveika gyvensena, buvo skatinami aktyviai leisti laiką per pertraukas tarp pamokų, išbandė įvairias mankštas ir žaidimus, taip pat Ažuolo ir superherojų plakate už kiekvieną veiklą (nueitus žingsnius, šypsenas, pagalbą vienas kitam ir kt.) klijavo lipdukus. Pedagogai sulaukė vaizdinių rekomendacijų, kaip vesti kūno kultūros pamokas ar užimti moksleivius tarp pamokų, patarimų apie fizinį aktyvumą, sveiką mitybą, emocinį intelektą ir kita.

„Šiuolaikiniams vaikams, jaunajai kartai, reikalingos įvairios ir originalios fizinio aktyvumo priemonės, naujovės, kurios sudomintų, konkuruotų su kitomis mėgstamomis, bet judėti neskatinančiomis veiklomis. Esame tikri, kad šis pirmą kartą vykęs projektas pedagogams buvo gera metodinė pagalba, pavyzdys ir motyvacija būti sportiškiems ir fiziškai aktyviems ne tik per kūno kultūros pamokas. Šis projektas – pamoka ir mums, visoms trimis projektą inicijuojančioms organizacijoms, kad surėmę pečius galime padaryti daug ir naudingo darbo“, – kalbėjo J.Petrauskienė.

Olimpinėje savaitėje dalyvavo 629 pradinės klasės iš daugiau kaip 300 mokyklų, 49 savivaldybių. Aktyviau nei įprastai savaitę mokykloje leido daugiau nei 12 tūkst. vaikų, dalis jų – turinčių specialiųjų poreikių. Daugiausiai klasių, net 112, buvo iš Kauno.

Spaudos konferencijoje dalyvavo ir burtus traukė D.Gudzinevičiūtė, J.Petrauskienė, A.Veryga ir Ažuolas

”

FIZINIS AKTYVUMAS YRA VAISTAS NUO PUSŠIMČIO LIGŲ, TODĖL UGDYTI JAUNIMUI FIZINIO AKTYVUMO ĮPROČIUS YRA SVARBIAUSIAS ŠIOS AKCIJOS TIKSLAS.

AURELIJUS VERYGA

Ažuolo ir superherojų plakate už kiekvieną veiklą buvo klijuojami lipdukai

„Projektas sulaukė neįtikėtinai gerų atsiliepimų. 92 proc. dalyvavusių projektą įvertino gerai arba labai gerai, 99 proc. ataskaitas pateikusių pedagogų išreiškė norą tokiame projekte dalyvauti ir kitais metais. Pedagogai, mokyklų vadovai supranta, kad sportas ir fizinis aktyvumas turi teigiamą įtaką mažiesiems. Tai priemonė ugdyti vertybes, drauge kurti požiūrį į pasaulį ir save, suprasti tam tikras visuomenės nuostatas ir principus. Įvertinę poreikį kitais metais planuojame organizuoti ilgesnės trukmės projektą bei sukurti ilgalaikę programą“, – sakė LTOK prezidentė.

Olimpinės savaitės metu su moksleiviais susitiko olimpiečiai bei kiti žinomi sporto žmonės. Štai Šiaulių Dainų progimnazijos 3B klasę aplankė Rio de Žaneiro olimpiinių žaidynių bronzos medalių laimėtojai baidarininkai Edvinas Ramanauskas ir Aurimas Lankas. Su trečiokais sportininkai kaip reikiant paplušėjo: atsakė į svarbius ir įdomius klausimus, parodė, kaip galima linksmai sportuoti, ir patys drauge su vaikais paprakaitavo. Žinomiems atletams draugiją palaike „LTeam“ talismanas Ažuolas.

A.Veryga, J.Petrauskienė, D.Gudzinevičiūtė ir „LTeam“ talismanas Ažuolas traukdami kamuoliukus išrinko dešimt klasių, kurios laimėjo fizinį aktyvumą skatinančių specialių prizų – nuo sportinės aprangos komplekto klasei ir slidinėjimo treniruotės su instruktoriumi iki sveiko maisto gaminimo pamokos ar apsilankymo Lietuvos vyrų krepšinio rinktinės rungtynėse.

Klaipėdos „Vyturio“ progimnazijos moksleiviai

KLASĖS

PRIZUS LAIMĖJO

- Kaišiadorių r. Kruonio gimnazijos 2 klasė
- Panevėžio r. Dėmbavos progimnazijos 1 klasė
- Kauno „Vyturio“ gimnazijos 3A klasė
- Rokiškio Senamiesčio progimnazijos 3A klasė
- Zarasų r. Antazavės Juozo Gruodžio gimnazijos 2 klasė
- Jurbarko r. Viešvilės pagrindinės mokyklos 3 klasė
- Radvilišio r. Tyrulių skyriaus jungtinė klasė
- Klaipėdos „Smeltės“ progimnazijos 2A klasė
- Vilkaviškio pradinės mokyklos 4E klasė
- Lazdijų mokyklos-darželio „Kregždutė“ 3A klasė

Lauke sportuoja Kauno J.Grušo meno gimnazijos 1B klasės vaikai

IR PASIGYRĖ, IR PAVYDĖJO

PRIŠ DVEJUS METUS LIETUVOS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJOS INICIATYVA PRADĖTA TARPTAUTINĖ KONFERENCIJA „MUS SIEJA OLIMPINIO SOLIDARUMO DVASIA“ ĮGAUNA PAGREITĮ – ŠIŲ METŲ RUGSĖJO 27–29 D. VARŠUVOJE SURENGTAS ASOCIACIJŲ SIMPOZIUMAS, KURIAME OLIMPIEČIAI DALIJOSI SAVO DŽIAUGSMSAIS IR RŪPESČIAIS.

RITA BERTULYTĖ

LOA nuotr.

Iš kairės: B.Užkuraitytė-Statkevičienė, R.Bitė, Pasaulio olimpiečių asociacijos prezidentas J.Bouzou, L.Kačiušytė, Lenkijos olimpiečių asociacijos prezidentas Mieczyslawas Nowickis ir I.Domarkienė

Simpoziume Lenkijoje, be Lietuvos delegacijos ir šeiminių lenkų, taip pat dalyvavo Čekijos, Slovakijos, Rumunijos ir Vengrijos atstovai. Į simpoziumą atvyko ir Pasaulio olimpiečių asociacijos vadovai – prezidentas prancūzas Joelis Bouzou bei jo pavaduotojas turkas Alperas Kasapoglu.

SUDOMINO LIETUVIŲ INICIATYVA

Lietuvos delegacija Varšuvoje kolegias plačiau supažindino su Lietuvos olimpiečių asociacijos (LOA) darbais. Didelio susidomėjimo sulaukė LOA veiklos pristatymas. „Visi atkreipė dėmesį į aktyvią Birutės Užkuraitytės veiklą. Ji moko plaukti kitų sporto šakų atstovus, rengia stovyklas, supažindina su įvairiais plaukimo būdais, į pagalbą pasitelkia plaukikus. Tai la-

bai aktualu, ypač dabar, kai klimatas šyla, todėl vaikai vasarą mielai lenda į vandens telkinius, bet, deja, maudynės ne visada baigiasi laimingai“, – apie kolegą itin sudominusią LOA narės veiklą pasakoja šios asociacijos prezidentė, olimpinė čempionė Lina Kačiušytė.

Kiti olimpiečių asociacijų darbai, LOA vadovės pastebėjimu, skirtingose šalyse daugmaž panašūs. Buvę sportininkai susitinka su jaunimu, drauge švenčia šventes, organizuoja įvairias akcijas.

„Pavyzdžiui, mes kartu su moksleiviais Kaune, Ažuolyne, sodiname ąžuoliukus. Bendri renginiai išlieka atmintyje, sporto žvaigždės vaikams palieka įspūdį. Visos asociacijos tą

darą – bendru įvairiaspalviu būriu stengiamasi nuveikti kažkokį gerą darbą, pavyzdžiui, kaip mūsų „Darom“ talkos ar panašūs renginiai. Svarbiausia, kad būtų užsiėmimas, nebūtų pamiršti olimpiečiai, o kartu tai ir nauda jaunimui“, – sako aštuntąjį praėjusio amžiaus dešimtmetį žibėjusi plaukikė.

O kad savose sultyse neužsistovėtų, įdomu susitikti ne tik su buvusiais sportininkais, bet ir su kitų sričių atstovais. „Man, kaip sportininkei, būtų įdomu žinoti, kuo gyvena muzikantas, o jam galbūt – kuo sportininkas. Tokie susitikimai neleidžia užkalkėti smegenims, tai proga vieniems į kitus pasižiūrėti“, – kitų šalių patirtimis dalijasi LOA vadovė.

Apie Lietuvos olimpiečių veiklą pasakoja B. Užkuraitytė-Statkevičienė ir I. Domarkienė

Olimpiečių pasitarimas LTOK būstinėje

Kalbėdama apie sunkumus, su kuriais susiduria karjeras baigę sportininkai, L. Kačiušytė įvardija socialines problemas, užimtumą, o kai kuriose šalyse – ir bendradarbiavimo tarp olimpiečių asociacijų ir nacionalinių olimpinio komitetų stoką. Džiugu, kad lietuviams dėl bendradarbiavimo su LTOK galvos neskauda. „Mūsų asociacija su LTOK yra tarsi vienas organizmas. Pasaulio olimpiečių asociacijos prezidentas labai džiaugėsi ir gražiais Lenkijos olimpiečių asociacijos bei olimpinio komiteto santykiais, nes kitur yra problemų. O mums net klausimų nekyla, kad gali būti kitaip. Juk Lietuvoje būtent LTOK ėmėsi iniciatyvos, kad susikurtų mūsų asociacija“, – pabrėžia pašnekovė.

Pirmąją dieną Varšuvoje taip pat buvo parodytas filmas apie Lenkijos olimpinio komiteto istoriją bei pirmąją Lenkijos olimpinę čempionę, disko metikę Heleną Konopacką, dalyvavusią 1924 m. olimpinėse žaidynėse.

GALIMA TIK PAVYDĖTI

Antroji diena Lietuvos delegacijai, kurią, be L. Kačiušytės, taip pat sudarė olimpiečiai Romualdas Bitė, Birutė Užkuraitytė-Statkevičienė ir asociacijos referentė Vida Ijolė Domarkienė, sukėlė itin daug emocijų. Simpoziumo dalyviai aplankė Lenkijos olimpinio sporto centrą, susitiko su jo vadovais, susipažino su centro darbu, pagrindinėmis septyniomis sporto bazėmis, kuriose rengiami geriausi Lenkijos sportininkai.

„Lenkijos olimpiniam sporto centrui priklauso septynios sporto bazės – salės, stadionai, baseinai. Mes nė vie-

nos tokio lygio neturime. Būtų juokinga, jeigu nebūtų graudu – mūsų ir jų sąlygų nėra ko lyginti. Toks jausmas, kad kaimyninėje šalyje stengiamasi padaryti, jog sportininkams, žmonėms būtų kuo geriau. Mūsų krašte toliau savo nosies ir kišenės neretai nemato. Gaila mūsų, kad neturi kur treniruotis: neturime stadiono, baseinų – elementarių sąlygų. Anksčiau sakydavome, kad treniruojamės primityviai, o dabar iš viso neturime kur. Bet galime pasiguosti, kad esame jauna valstybė – turime kur dirbti ir augti“, – pasidžiaugusi kaimynų laimėjimais buvusi plaukikė viliasi sulaukti geresnių sąlygų ir tėvynėje.

Dar kartą jausmą, kad viskas daroma žmonių gerovei, lietuviai patyrė apsilankę Michalovicės sporto ir reabilitacijos centre, kuriame jie susipažino su naujausia medicinos įranga, skirta sportininkams ir kitiems pacientams gydyti bei jų reabilitacijai.

„Labai didelį įspūdį paliko. Atrodo, ten viską norima padaryti taip, jog žmogui būtų geriau: ne tik kad kojoms būtų šilta, bet kad žmogus galėtų pasinaudoti tuo geru. Ne tik sportininkai, žvaigždės, bet visi mirtingieji gali kreiptis į tą centrą ir gauti pagalbą“, – pasakoja L. Kačiušytė, prisipažindama, kad tokių sąlygų, kokias turi kaimyninės šalies sportininkai, mūsų šaliai gali tik pavydėti. Pavydėjo ir jie.

„Centras įkurtas kelių valstybinių ir sporto organizacijų bei privačių asmenų. Išsižioję žiūrėjome į naujutėlį tomografą „Philips“. Jis nepaprastai brangus. Sakoma, kad pasaulyje yra

tik trys tokie ir vienas jų – Michalovicės centre, kuris įsikūręs truputį už Varšuvos. Ten gali ateiti bet kas – netgi mes, jeigu turime medikų pasiskyrimą, galime atvažiuoti. Arba susimoki ir gauni itin aukštos kokybės nuotraukas. Paprastiems žmonėms, kurie ten gyvena ir dirba, paslaugas apmoka ligonių kasos, veteranams, olimpiečiams, sportininkams iš viso nieko nereikia mokėti“, – tebesi LOA prezidentė.

PRIĖMĖ ŠALIES PREZIDENTAS

Simpoziumo dalyvius Varšuvoje priėmė ir pats Lenkijos prezidentas Andrzejus Duda. Po pokalbio su šalies vadovu buvo surengta ekskursija po Prezidentūrą – Radvilų rūmus. Svečiai galėjo apžiūrėti visas sales, visus kabinetus. Taigi tai buvo ne tik dalykinė išvyka, bet ir ekskursas į praeitį.

Po vizito Prezidentūroje olimpiečiai aktualijas aptarė su Lenkijos sporto ir turizmo ministru. LOA vadovė atkreipė dėmesį į tai, kad kaimynai itin akcentavo bendradarbiavimą ir puikius ryšius su politikais. „Mes pasišnekėjome, kad pas mus tai sunkiai pasiekama. Turime mes tų kontaktų, bet abejoju nuoširdžiu bendradarbiavimu. Jeigu mūsų sostinėje nesugeba pastatyti normalaus stadiono, baseino, tai kokie gali būti ryšiai?“ – retorškai klausia olimpinė čempionė.

Kur vyks kitas susitikimas? Pasak L. Kačiušytės, didelė tikimybė, kad po metų olimpiečiai vėl rinksis Lenkijoje, nes kaimynai nusiteikę vėl priimti svečius. Ir net sukviesti didesnę būrį iš daugiau šalių.

RENGINIAI

TRISDEŠIMTMETIS

Lietuvos olimpiečių asociacijos nariai gruodžio mėnesį dalyvaus LTOK atkūrimo 30-mečiui paminėti rengiamoje konferencijoje Seime, tradicinėje kalėdinėje olimpiečių ir kitų garsių sportininkų popietėje Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete.

Taip pat olimpiečiai ir sporto veteranai susitikis Kaune, Sporto muziejuje, kuriame vyks LTOK atkūrimo 30-mečio minėjimas, veiks šiai reikšmingai datai skirta paroda.

PRISIMINIMAI VĖL GYVI

LAPKRIČIO 19 D. PAMINĖTI LTOK 30-MEČIO LIETUVOS OLIMPINĖJE AKADEMIJOJE SUSIRINKO LTOK ATKŪRIMO DARBO GRUPĖS NARIAI. JŲ PASVEIKINTI ATVYKO DABARTINIAI LTOK VADOVAI – PREZIDENTĖ DAINĄ GUDZINEVIČIŪTĖ IR GENERALINIS SEKRETORIUS VALENTINAS PAKETŪRAS.

Valdo Malinausko ir Renato Mizerio nuotr.

Pirmoje eilėje iš kairės: J.Mackevičius, K.Girdžius, D.Gudzinevičiūtė, V.Briedis, A.Vaitkevičius; antroje eilėje iš kairės: V.Malinauskas, R.Rimdžius, A.Gudiškis, V.Nėnius, A.Poviliūnas, V.Kukarskas, V.Padlipskas, A.Mikutis, P.Statuta, G.Umaras

Prie apvalaus stalo vėl susėdo Jonas Mackevičius, Kleopas Girdžius, Vytautas Briedis, Antanas Vaitkevičius, Valdas Malinauskas, Rimvydas Rimdžius, Vytas Nėnius, Artūras Poviliūnas, Vytautas Kukarskas, Vytautas Padlipskas, Algimantas Mikutis, Petras Statuta, Gintautas Umaras. Dėl darbų gausos truputį pavėlavęs atvyko Seimo narys Dainius Kepenis.

Tylos minute buvo pagerbti jau anapilin iškeliavę LTOK atkūrimo darbo grupės nariai Roma ir Janis Grinbergai, Juozas Jankauskas, Rimgaudas Juras, Antanas Kalanta, Arūnas Pakula, Pranas Rimša, Kazimieras Tamašauskas, Rimgaudas Tirilis.

Atvykti į susitikimą negalėjo Albertas Bandžius, Algis Daumantas, Donatas Kazlauskas, Kazimieras Motieka, Irena Ramelytė, Aleksandras Ronkus.

Sveikinimo žodį tarusi D.Gudzinevičiūtė taip pat visus pakvietė į LTOK 30-mečiui skirtus jubiliejinius renginius gruodžio mėnesį. Sveikinimų

sulaukė ir pati LTOK prezidentė – ji pasveikinta tapusi TOK nare.

Buvo pristatyta knyga „Jie atkūrė LTOK“ ir prisiminta, nuo ko viskas prasidėjo, kaip aktyvūs sporto žmonės siekė pertvarkyti Lietuvos sporto sistemą, atkurti olimpinį komitetą, kaip buvo einama į 1988-ųjų gruodžio 11-ąją. Kaip sakė A.Poviliūnas, Lietuvos sąjūdžio bangos pakylėtas ir atkurtas Olimpinis komitetas buvo mažas, bet tarptautiniu mastu matomas žingsnelis į Lietuvos nepriklausomybę.

Visi susirinkusieji pasidalijo prisiminimais. D.Kepenis papasakojo, kaip per naktį iki paryčių rengęs įvairius dokumentus vos nepamiegojo paties suvažiavimo. Olimpinis čempionas G.Umaras buvo jauniausias toje darbo grupėje, todėl jo jaunumu ir ypač titulu ne kartą buvo pasinaudota, kai reikėjo tarti aštrų žodį Maskvoje ar Lozanoje. P.Statuta prisiminė, kaip Barselonoje prieš 1992 m. olimpinės žaidynes jis, olimpinės misijos vadovas, į kasą mokėjo starto mokesčių grynais

D.Kepenis (dešinėje) ir LTOK patarėjas A.Gudiškis

pinigais. Su savimi jis turėjo maišiuką, o jame buvo keli tūkstančiai žmonių suaukotų dolerių, daugiausia smulkiais – po vieną, penkis. Ilgai teko juos skaičiuoti...

Visi kalbėjo apie nuostabias dienas, darbus iki paryčių be jokio atlygio, apie kažkur netoliese grėsusius pavojus. Ir visi sakė, kad tai buvo bene įdomiausias, nepaprastai greit bėgusios dienos. Apie greit bėgantį laiką kalbėjo ir V.Briedis. Jis prisiminė, kad kažkada buvo vienas ne tik LTOK, bet ir Lietuvos olimpinio sporto centro steigėjų, o dabar mato, kaip ta sportininkų kalvė praktiškai sunaikinta.

LTOK atkūrimo darbo grupės nariai sakė, kad ir šiandien dar aktyviai dalyvauja sportinėje ir visuomeninėje veikloje.

TRADICINIAI RINKIMAI

Lietuvos tautinis olimpinis komitetas skelbia atletų, pretenduojančių tapti geriausiais 2018 metų Lietuvos sportininkais, pavardes. Dėl „LTeam apdovanojimai 2018“ nominacijų varžysis daugiau kaip 60 kandidatų į asmeninius bei komandinius prizus.

Prestižiniuose „LTeam“ apdovanojimuose specialiais prizais bus pagerbti 2018-ųjų geriausieji: sportininkas ir sportininkė, vyrų ir moterų komanda, treneris ir trenerė, metų proveržio bei populiariausio Lietuvos atleto nominacijų nugalėtojai.

Nugalėtojus renka Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, Lietuvos sporto žurnalistų federacijos, Lietuvos sporto federacijų sąjungos, Lietuvos sportininkų asociacijos bei Lietuvos trenerių asociacijos deleguoti asmenys ir įgalioti atstovai. Jų sprendimas sudarys 70 proc. galutinio rezultato. 30 proc. balsų palikta visuomenei. Populiariausio sportininko nominacijos nugalėtoją lems tik tautos balsas.

Balsuoti portale www.lrytas.lt galima iki gruodžio 17 d. Balsuoti galima kasdien. Geriausieji bus paskelbti gruodžio 20 d. Vilniuje, „Compensa“ koncertų salėje, vyksiančiame iškilmingame renginyje.

PRISTATOME KANDIDATUS

METŲ SPORTININKAS

Artūras Seja (pasaulio baidarių ir irklavimo 200 m distancijos vicečempionas)

Andrius Gudžius (disko metimo Europos čempionas)

Mindaugas Griškonis (pasaulio irklavimo čempionato bronzos medalio laimėtojas)

Žygimantas Stanulis (sunkiosios atletikos pasaulio čempionato bronzos medalio laimėtojas)

Danas Rapšys (Europos plaukimo 200 m laisvuju stiliumi čempionas 25 m, Europos plaukimo 200 m nuotolio laisvuju stiliumi vicečempionas 50 m baseine)

METŲ SPORTININKĖ

Liveta Jasiūnaitė (Europos čempionato ieties metimo bronzos medalio laimėtoja)

Simona Krupeckaitė (pasaulio dviračių treko čempionato bronzos medalio laimėtoja keirino rungtyje)

Rūta Meilutytė (Europos plaukimo čempionato 100 m krūtine rungties vicečempionė)

METŲ VYRŲ KOMANDA

Irklavimo porinė keturvietė: Aurimas Adomavičius, Rolandas Maščinskas, Saulius Ritteris ir Dovydas Nemeravičius (Europos vicečempionai)

4x100 m kombinuoto plaukimo estafetės komanda: Danas Rapšys, Andrius Šidlauskas, Deividas Margevičius, Simonas Bilis (ketvirta vieta Europos čempionate, Lietuvos rekordas)
Dviejė baidarės įgula: Andrejus

Olijnikas ir Ričardas Nekriošius (pasaulio čempionato 500 m distancijos vicečempionai)

Lietuvos ledo ritulio rinktinė (aukso medaliai IB divizione, kelialapis į IA divizioną)

METŲ MOTERŲ KOMANDA

Irklavimo porinė dvivietė: Milda Valčiukaitė ir Ieva Adomavičiūtė (pasaulio čempionato auksas)

Paplūdimio tinklinio komanda: Monika Povilaitytė ir Ieva Dumbauskaitė (Europos sniego tinklinio čempionės)

Dviračių treko komandinis sprintas: Simona Krupeckaitė ir Miglė Marozaitė (šešta vieta Europos čempionate, Pasaulio dviračių treko taurės penktajame etape komandinio sprinto rungties sidabras)

METŲ TRENERIS

Vaclovas Kidykas (A.Gudžiaus treneris)

Mykolas Masionis (pasaulio irklavimo čempionių bei Europos irklavimo vicečempionų treneris)

Romualdas Petrukanecas (A.Sejos treneris)

Dmitrijus Leopoldas (S.Krupeckaitės treneris)

METŲ TRENERĖ

Teresė Nekrošaitė (L.Jasiūnaitės trenerė)

Ina Paipalienė (D.Rapšio trenerė)

Nijolė Vytė (D.Nemeravičiaus trenerė)

Tatjana Krasauskienė (Europos čempionate ketvirtą vietą užėmusios šuolininkės į aukštį A.Palšytės trenerė)

METŲ PROVERŽIS

Artūras Seja

Agnė Šerkšnienė (septynių Lietuvos bėgimo rekordų autorė, Europos lengvosios atletikos čempionato 400 m bėgimo varžybose liko šešta)

Liveta Jasiūnaitė

Tomas Kaukėnas (13 vieta Pjongčango žiemos olimpinėse žaidynėse)

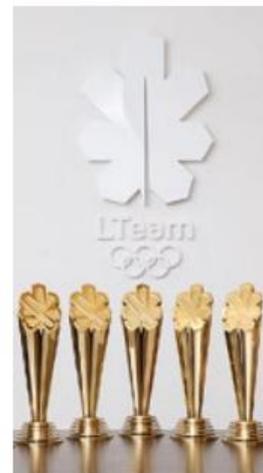
Agnė Šeleikaitė (jaunimo olimpijų žaidynių Buenos Airėse 50 m krūtine plaukimo čempionė)

Simas Bertašius (tris kartus gerino 1500 m bėgimo Lietuvos rekordą, šešta vieta Europos lengvosios atletikos čempionate)

Kotryna Teterevkova (jaunimo olimpijų žaidynių Buenos Airėse sidabro ir bronzos medalių laimėtoja 100 ir 200 m krūtine rungtyse)

METŲ POPULIARIAUSIAS

Jonas Valančiūnas, Domantas Sabonis, Donatas Motiejūnas, Mantas Kalnietis, Kšištofas Lavrinovičius, Darjušas Lavrinovičius, Mindaugas Kuzminskas, Ernestas Šetkus, Arvydas Novikovas, Fiodoras Černychas, Liveta Jasiūnaitė, Agnė Šerkšnienė, Rūta Meilutytė, Danas Rapšys, Andrius Šidlauskas, Giedrius Titenis, Agnė Šeleikaitė, Kotryna Teterevkova, Ričardas Berankis, Aidenas Malašinskas, Jonas Truchanovičius, Ramūnas Navardauskas, Žygimantas Stanulis, Brigita Virbalytė, Viktorija Andrulytė, Simona Krupeckaitė, Olivija Baleišytė, Dovydas Neverauskas, Mindaugas Griškonis, Saulius Ritteris, Egidijus Kavaliauskas, Eimantas Stanionis, Milda Valčiukaitė, Justinas Kinderis, Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, Henrikas Žustautas, Artūras Seja, Simona Krupeckaitė, Dainius Zubrus, Darius Kasparaitis, Tomas Kaukėnas, Airinė Palšytė.

Įpusėjus balsavimui iš 42 kandidatų liks 9 daugiausiai balsų surinkę sportininkai. Jie tęs kovą dėl populiariausio Lietuvos sportininko vardo.

Į nominacijas sportininkai įtraukti už laimėjimus, pasiektus nuo 2017 m. gruodžio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 1 d. Šių metų gruodžio mėnesį pasižymėję atletai bus įtraukti į kitų metų apdovanojimus.

MOKYMAI

ANTROJI KARJERA

Lapkričio 6 d. Vilniuje jau trečią kartą vyko LTOK organizuojami mokymai „Antroji karjera“. Mokymuose dalyvavo jauni atletai, olimpinės pamainos sportininkai, dviračių sporto, imtynių, ledo ritulio, lengvosios atletikos, šaudymo ir tinklinio atstovai.

Mokymai vyko pagal Tarptautinio olimpinio komiteto ir pasaulinės įdarbinimo agentūros „Adecco“ specialią programą. Seminarą sportininkams vedė penkiakovininkas, pasaulio čempionatų prizinininkas, sporto konsultantas bei medicas iš Ukrainos Dmytro Kirpulianskis ir LTOK užsienio ryšių direktorė, buvusi profesionali šaulė Vaida Masalskytė.

Pasitelkę naujausius metodus seminaro vedėjai padėjo atskleisti visų klausytojų stipriąsias charakterio savybes, nustatė asmenybių tipus, supažindino su galimais studijų šaltiniais, padėjo atpažinti turimus įgūdžius ir patarė, kaip juos pritaikyti. Per praktinius užsiėmimus sportininkai buvo

mokomi užmegzti ir palaikyti ryšius, parengti savo gyvenimo aprašymą, pasiruošti interviu.

Drauge su jaunimu „Antrosios karjeros“ mokymuose žinių sėmėsi bei patirtimi su jaunesniais kolegomis dalijosi maratono bėgikė Diana Lobačevskė bei profesionalaus ledo ritulininko karjerą baigiantis Mindaugas Kieras. Mokymų dalyvius pasveikino LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

D.Gudžinevičiūtė su MIRACLE projekto dalyvėmis

PASKAITOS

APIE LTOK IR ASMENINĘ VEIKLĄ

Lapkričio 15-osios rytą LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė lankėsi Mykolo Romerio universitete, o vakarop dalyvavo baigiamojame MIRACLE projekto konferencijoje.

Su MRU bendruomene olimpinė čempionė praleido akademinę valandą. D.Gudžinevičiūtė supažindino su LTOK veikla, finansavimu, organizacijos struktūra, organizuojamais projektais, sporto federacijų finansavimu, palietė

aktualias antidopingo, lyčių lygybės sporte ir kitas temas. Ši paskaita MRU studentams – viena iš ciklo „12 paskaitų, kurios veža“.

Vakare D.Gudžinevičiūtė dalyvavo tarptautiniame MIRACLE projekte, kuriuo siekiama suteikti daugiau įgūdžių moterims, dirbančioms sporto organizacijose. Olimpinė čempionė su konferencijos dalyviais pasidalijo savo sėkmės istorija, apžvelgė kelią, kaip iš sportininkės tapo LTOK prezidentė ir galiausiai TOK nare.

KURSAI

TOBULINOSI TRENERIAI

23 Lietuvos treneriai sportinę aprangą iškeitė į mokymų suolą. Irklavimo rinktinės treneris Mykolas Masilionis, moterų krepšinio rinktinės trenerio asistentė Jurgita Štreimikytė-Virbickienė, žirginio, lengvosios atletikos, šiuolaikinės penkiakovės, šaudymo, krepšinio, kalnų slidinėjimo, buriavimo, imtynių, karatė – įvairių patirtį sukaupę treneriai dalyvavo intensyviuose keturių dienų sporto administravimo mokymuose.

Treneriai buvo supažindinti su LTOK veikla ir projektais. Praktinėse dirbtuvėse kursų dalyviai gilinosi į laiko ir veiklos planavimo ypatumus, komunikacijos bei lyderystės temas. Remdamasis Olimpino solidarumo programomis sporto administravimo kursus treneriams organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas.

PROJEKTAS

SVAJONIŲ KOMANDOS

Iš kairės: U.Supranavičienė, V.Balsytė, D.Gudžinevičiūtė, A.Vasiliauskas, E.Mačiulytė

LTOK viešėjo Britų tarybos Lietuvoje direktorius Artūras Vasiliauskas ir projektų vadovė Eglė Mačiulytė. Su LTOK prezidente Daina Gudžinevičiūte ir olimpino švietimo direktore Vita Balsyte bei darbuotoja Ugne Supranavičiene svečiai aptarė praėjusiais metais prasidėjusį lyderystės ugdymo per sportą projektą „Svajonių komandos“.

Aptartas prieš metus prasidėjęs įstaigų bendradarbiavimas, pirmasis „Svajonių komandų“ sezonas, atnaujinta projekto programa bei jo sklaida Klaipėdos regione. Abiem pusėms teigiamai įvertinus bendradarbiavimą nutarta šią veiklą plėtoti toliau.

Antrasis „Svajonių komandų“ sezonas pedagogams skirtais mokymais prasidėjo ir vyks iki 2019 m. birželio vidurio.

GIMNASTIKA

ČEMPIONATE – OLIMPINĖS NUOTAIKOS

Spalio 25 – lapkričio 3 d. Kataro sostinėje Dohoje vyko 48-asis pasaulio sportinės gimnastikos čempionatas. Jame dalyvavo 85 valstybių sportininkai – 312 moterų ir 353 vyrai. Iš viso į čempionatą atvyko 1655 šios sporto šakos atstovai – be sportininkų, dar buvo trenerių, teisėjų, medikų, aptarnaujančio personalo.

Sportinės gimnastikos pasaulio čempionatas vyko daugiavilkiame sporto komplekse „Aspire Dome“. Gimnastai užėmė visą lengvosios atletikos maniežą. Vasarą, kai karščiai gerokai perkopia per 50 laipsnių, čia treniruojami lengvaatlečiai.

Šalių atstovai buvo sukviesti į Tarptautinės gimnastikos federacijos vyrų sportinės gimnastikos techninio komiteto posėdį, kuriame buvo pristatytas projektas dėl gimnastų atrankos į 2024 m. olimpiados žaidynes Paryžiuje. Dabar turime sparčiai nagrinėti siūlymus, nes šių metų gruodžio 2–3 d. Baku vyks Tarptautinės gimnastikos federacijos kongresas, kuriame šis klausimas bus toliau svarstomas. Europos gimnastikos sąjunga buvo sukviesti savo narius pasitarti dėl šio būsimo kongreso Baku.

Lietuvos gimnastai Dohoje (iš kairės): R.Tvorogalas, R.Guščinai, T.Kuzmickas

Tad ne visuomet teko mėgautis tik čempionato reginiu.

Katara Lietuvai atstovavo stipriausi mūsų gimnastai: Rokas Guščinas, Robertas Tvorogalas ir Tomas Kuzmickas. Gaila, kad patirtos traumos neleido jiems pasirodyti visu pajėgumu. Geriausiai sekėsi T.Kuzmickui, kuris daugiakovėje surinko 77,132 balo ir užėmė 50 vietą. Tomui geriausiai pavyko atraminis šuolis – užimta 33 vieta (13,866 balo). R.Tvorogalas gavo 75,633 balo ir tarp daugiakovininkų liko 68-as. Jis taip pat geriausiai atliko atraminį šuolį – 35 vieta (13,600 balo). Ne iki galo traumą išsigydyęs R.Guščinai varžėsi tik atlikdamas pratimus ant arklio ir žiedų,

bet pasirodė kukliai.

Dabar vyrams svarbiausia išsigydyti traumas, sustiprėti ir ruoštis kitų metų atrankos į XXXII olimpiados žaidynes Tokijuje varžyboms. Jeigu atranka į jas baigtųsi dabar, turėtume net tris Lietuvos atstovus.

Kaip žinoma, 2022 m. Katara bus surengtas XXII pasaulio futbolo čempionatas. Todėl dabar visur vyksta statybos – sporto objektų, viešbučių, kitos infrastruktūros. Katara šeichai šiam renginiui skyrė 220 milijardų JAV dolerių.

*Algimantas Gudiškis
Lietuvos gimnastikos federacijos prezidentas*

FESTIVALIS

PIRMASIS ŽIEMOS AUKSAS

Kitų metų vasario 9–16 d. Sarajeve vyks Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis. Šiame lapkričio 13–16 d. ten vyko misijos vadovų pasitarimas, kuriame dalyvavo ir LTOK sporto direktijos vyr. referentė, olimpinė čempionė Vida Vencienė.

Kaip sakė misijos vadovė, tikimasi, kad Lietuvai Sarajeve atstovaus 13 sportininkų: bus biatlonininkų, slidininkų, kalnų slidininkų, dailiojo čiuožimo, greitojo čiuožimo trumpuoju taku atstovų ir snieglenčininkas.

Sportininkai gyvens dviejuose viešbučiuose. Tai ir bus olimpinis kaimelis. Nuo oro uosto iki viešbučių – tik penki kilometrai. Toliau bus iki slidinėjimo, biatlono trasų. Iki jų kelionėje autobusais reikės praleisti nuo 40 min. iki valandos. Varžybų šeiminkai tikino, kad sniego tuo metu bus pakankamai, oro temperatūra nenukrinta žemiau nei dešimt laipsnių.

V.Vencienei buvo malonu lankytis tose trasose, kuriose 1984-aisiais pirmąjį žiemos olimpinį žaidynių aukso medalį Lietuvai iškovojo biatlonininkas Algimantas Šalna. Kaip žinoma, tada su dar trimis SSRS rinktinės nariais jis

laimėjo estafetę 4x7,5 km. Beje, žiemos olimpinis festivalis vyks labai panašiu metu kaip ir prieš 35 metus olimpinės žaidynės (vasario 8–19 d.).

„Gal mums ten vėl nusišypsos sėkmė?“ – optimistiškai viliasi olimpinė čempionė.

SPORTO KINO FESTIVALIS

Programa. Gruodžio 6-9, 2018

	PASAKA <i>Vilnius</i>	ROMUVA <i>Kaunas</i>	KULTŪROS FABRIKAS <i>Klaipėda</i>
12.06	14:00 HEROJAUS ŽINGSNIAI (angl. HERO STEPS) 19:30 FESTIVALIO ATIDARYMO FILMAI		
12.07	15:00 „SPORT SHORTS“ KONKURSO FILMAI 19:00 TIKRA ŠYPSENA (angl. TRUE SMILE)	10:00 HEROJAUS ŽINGSNIAI (angl. HERO STEPS) 17:30 FESTIVALIO ATIDARYMO FILMAI	16:30 HEROJAUS ŽINGSNIAI (angl. HERO STEPS) 18:30 FESTIVALIO ATIDARYMO FILMAI + „SPORT SHORTS“ KONKURSO FILMAI
12.08	15:00 NUGALĖTOJAI (angl. THE FINISHERS) 19:00 SARA KOVOTOJA (angl. SARAH THE FIGHTER)	13:00 TIKRA ŠYPSENA (angl. TRUE SMILE) + „SPORT SHORTS“ KONKURSO FILMAI 16:00 SARA KOVOTOJA (angl. SARAH THE FIGHTER)	15:00 NUGALĖTOJAI (angl. THE FINISHERS) 19:00 KOVA UŽ GYVENIMĄ (angl. FIGHTING FOR LIFE)
12.09	15:00 KOVA UŽ GYVENIMĄ (angl. FIGHTING FOR LIFE) 19:00 PLAUKIOJANT SU VYRAIS (angl. SWIMMING WITH MEN)	13:00 PLAUKIOJANT SU VYRAIS (angl. SWIMMING WITH MEN) 15:30 NUGALĖTOJAI (angl. THE FINISHERS)	15:00 PLAUKIOJANT SU VYRAIS (angl. SWIMMING WITH MEN) 19:00 SARA KOVOTOJA (angl. SARAH THE FIGHTER)

EKRANUOSE – JAUDINANČIOS ISTORIJOS

Sporto kino festivalio programą sudaro šeši ilgametražiai, penki trumpametražiai filmai ir šiais metais pirmą kartą organizuoto trumpametražių filmų konkurso „Sport Shorts“ filmai. Žiūrovai į kino seansus kviečiami nemokamai. Festivalį organizuoja LTKO ir VU Sveikatos ir sporto centras.

Ilgametražių filmų programą sudaro „Tikra šypsena“ (Ispanija), „Nugalėtojai“ (Prancūzija, Ispanija), „Kova už gyvenimą“ (Nyderlandai), „Plaukiojant su vyrais“ (Didžioji Britanija), „Sara kovotoja“ (Prancūzija). Į trumpametražių filmų programą įtrauktos šios juostos: „Su energija“ (Didžioji Britanija), „Ar tu tinklinis“ (Irakas), „Žaidimas“ (JAV), „Chris Vos nieko nėra neįmanomo“ (Nyderlandai), „Aštresnis kardas“ (JAV), taip pat šeši geriausi šiuo metu vykstančio konkurso „Sport Shorts“ darbai.

SUPAŽINDINAME SU KELIAIS FESTIVALIO FILMAIS

„**Tikra šypsena**“ (angl. „True Smile“) – jaudinanti istorija apie autistą vaikina, kuris visus gyvenimo sunkumus priima su šypsena. Dokumentinis filmas apie nuostabią vaikiną ir jo brolio kelionę dviračiu įveikiant 800 mylių. Filmas nukelia į dykumą, kur ir vyksta jų nepaprasta kelionė.

Režisierius Juan Rayos, Ispanija, trukmė 82 min.

„**Nugalėtojai**“ (angl. „The Finishers“) – praeityje garsaus sportininko Paulo šeimoje gimė fizinę negalią turintis sūnus Julienas, kuris nuolat svajoja apie gyvenimo nuotykį, tačiau sėdint vežimėlyje atrodo, kad jį pasiekti atrodo tiesiog neįmanoma. Įkvėptas savo tėvo praeities laimėjimų Julienas meta jam iššūkį kartu įveikti „Iron Man“ triatlono varžybas...

Režisierius Nils Tavernier, Prancūzija, Ispanija, trukmė 86 min.

„**Herojaus žingsniai**“ (angl. „Hero Steps“) – kolumbietiško gyvenimo drama, kurioje mažas berniukas Eduardo triumfuoja išpildydamas savo svajonę tapti futbolininku, regis, visiškai neįmanomų aplinkybių akivaizdoje.

Režisierius Henry Rincon, Kolumbija, trukmė 97 min.

„**Su energija**“ (angl. „The energy within“) – trumpametražis dokumentinis filmas apie kojos netekusią moterį, kuri visuomet svajojo būti garsia atlete.

Režisierius Samuel de Ceccatty, Didžioji Britanija, trukmė 18 min.

„**Kova už gyvenimą**“ (angl. „Fighting for life“) – dokumentinis filmas, kuris suteikia unikalią perspektyvą Pietų Afrikos Respublikos Drakensteino pataisos centrui ir įspūdingam olandų bokso trenerės Sharitos van der Hulsto darbui vykdam reabilitacijos programą kaliniams.

Režisieriai Ian Greyvensteyn ir Jamillah van der Hulst, Nyderlandai, trukmė 70 min.

„**Kovotoja Sara**“ (angl. „Sarah the fighter“) – Prancūzijos ringo karalienės kelias nuo jos pirmojo bokso klubo Oberviljė ir pirmųjų kovų dar 1996-aisiais iki Rio de Žaneiro olimpinų žaidynių medalio po dvidešimties įdomių metų.

Režisierius Cédric Balaguier, Prancūzija, trukmė 100 min.

„**Plaukiojant su vyrais**“ (angl. „Swimming with men“) – nuotaikingas pasakojimas apie vyrą, kuris kentėdamas nuo vidurio amžiaus krizės ir ieškodamas, kaip įprasinti savo gyvenimą, atranda save sau ir kitiems itin netikėtoje veikloje – užsiimdamas vyrų sinchroniniu plaukimu.

Režisierius Oliver Parker, Didžioji Britanija, trukmė 90 min.

„**Ar tu tinklinis**“ (angl. „Are you volleyball“) – istorija apie prieglobščio Irake ieškotojus, kurie karo metu ne tik prarado viską, ką turėjo, tačiau ir vidinę ramybę. Bet vis tiek nenustoja ieškoti savo vietos po saule.

Režisieriai Mohammad Bakhshi ir Saeid Ahanj, Irakas, trukmė 14 min.

VISI SKIRTINGI, BET STIPRŪS KARTU

SPORTO KINO FESTIVALIS

VILNIUS | KAUNAS | KLAIPĖDA

AUDIMAS

Apgaubk save šiluma

NEPERPUČIAMAS

APSAUGANTIS
NUO SALČIO

PŪKINIS

Pūkinų striukių kolekcijos
ieškokite firminėse „Audimo“
parduotuvėse ir

www.audimas.lt